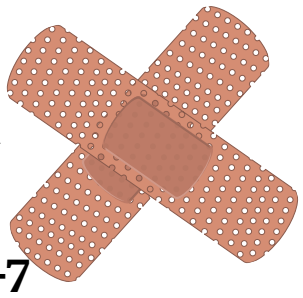
Hospitaler udskriver hjemløse, inden de er færdigbehandlede.
nyheder side 6-7

Flere tager plejeorlov for at passe forældre. Regningen lander hos kommunerne.
nyheder side 3

Anker Jørgensen delte vandene som politiker, men blev hyldet som menneske.
nekrolog side 16-17

FOTO: PREBEN TOLSTOY / POLFOTO

kommunen

politik fra rødderne | mandag den 4. april 2016 · nr. 8 · 59. årgang

Svingdøren roterer på direktionsgangen

På et år har hver femte kommunaldirektør enten skiftet job, er gået på pension eller blevet afskediget. Kommunerne leder efter 'nye profiler' i rollen som administrativ topchef, men flertallet udgøres stadig af djøf-uddannede mænd i midten af 50'erne.

Læs tema side 12 og netværk side 18

ILLUSTRATION: FLEMMING DUPONT

Bliv forsikret blandt ligesindede.

GF FORSIKRING

Det gode selskab

GF Region & Kommune er en forsikringsklub specielt for ansatte ved region og kommune. Klubben er en del af GF Forsikring, og hos os får du forsikring for alle pengene. **Ring 66 15 03 98 eller kig ind på www.gf-kommunal.dk**

GF Region & Kommune
Skovbakken 1-3 · 5260 Odense S
Tlf. 66 15 03 98 · gf-kommunal.dk

Regningen for flytteplan vokser igen

'Hov!' Man kan næsten høre Finansministeriets regnedrenge, da det går op for dem, at udgifterne til at flytte statslige arbejdspladser til andre dele af landet end København er langt, langt højere end forventet. For oveni milliard-regningen for regeringens flytteplan kommer varige ekstraudgifter på flere hundrede millioner til ekstra administration og ledelse. De fleste oplysninger om udgifterne til flytteplanen er mørkelagt med henvisning til offentlighedsloven, men Politiken har fået udleveret regnskaber fra to udflytningsberørte styrelser, som viser, at ekstraregningen vil løbe op i flere hundrede millioner.

Syddanske ansatte skal blæse i fløjten

Var en medarbejder i Region Syddanmark blevet opmærksom på sådan en regnefejl internt i regionen, kunne vedkommende have brugt den helt nye whistleblowertjeneste til at gøre opmærksom på problemerne. Helt anonymt. Her skal et eksternt revisionsfirma tage imod anmeldelser om mistanke om tyveri, bedrag, magtmisbrug eller andre uregelmæssigheder i organisationen. Regionsrådsformand Stephanie Loses (V) forgænger, Carl Holst (V), kom sidste år i store vanskeligheder, fordi det viste sig, at han i strid med reglerne havde brugt en regionsansat i sin valgkamp til Folketinget. Stephanie Lose understreger, at etableringen af ordningen ikke er afledt af Holst-sagen. Den er derimod blevet til efter politisk ønske som en del af et budgetforlig.

"Du har begået dig hjemmevant alle steder og blandt verdens mægtigste mænd. Det er dokumenteret: Vi har det på selfie."

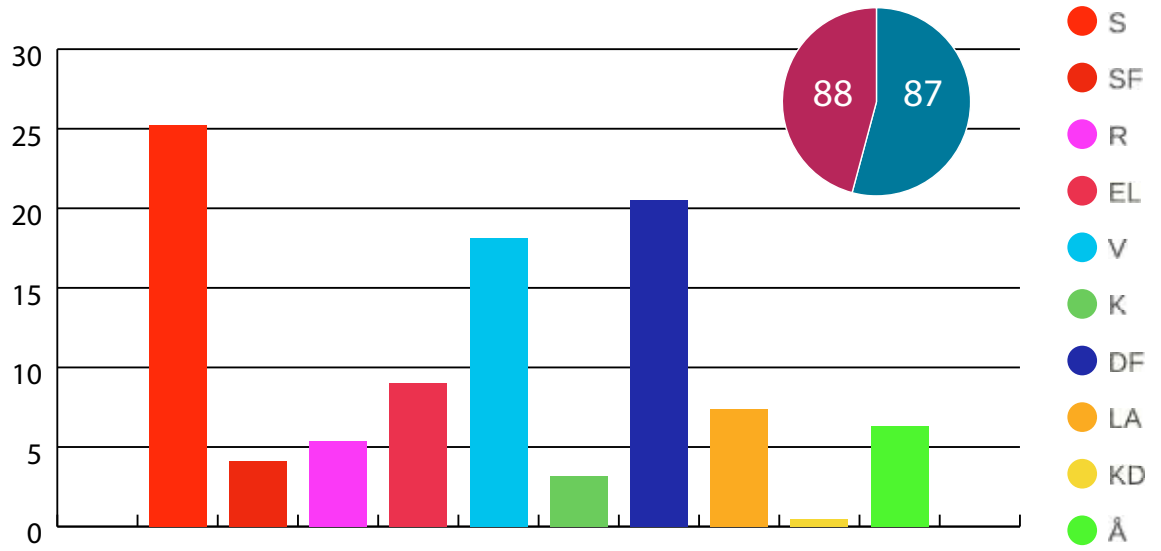
Lars Løkke Rasmussen ved afskedsreceptionen for Helle Thorning-Schmidt, da hun tirsdag endegyldigt sagde farvel til Folketinget for at blive direktør i Red Barnet International.

Til kamp mod ekstremisme

Regeringen vil have skærpet kravene til imamer i radikaliserede moskémiljøer og undersøge, om moskeerne får offentlige støttekroner, der eventuelt kan tages fra dem. Det er blandt punkterne i det antiradikaliseringsudspil, som regeringen med kulturminister Bertel Haarder (V) i spidsen i denne uge vil søge opbakning til.

De Konservative har forud for drøftelserne foreslået, at moskeer skal tvinges til at rådgive og prædike på dansk, men det har statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) på forhånd stillet sig tvivlende overfor. Udspillet er endnu meget ukonkret. Mest konkret er et ønske om, at imamer ikke må prædike, hvis de er dømt for en handling, som er vanærende eller på anden måde i strid med god opførsel. Ligeledes ønsker Bertel Haarder at kunne tage vielsesretten fra imamer, hvis de kan anses for rabiate. Hvem der skal vurdere, hvem der er rabiat, er der endnu ingen, som ved.

MÅNEDENS POLITISKE SNIT — Marts

Mandattal	44	7	10	16	32	6	36	13	0	11
Udvikling	3	-2	-1	1	2	-1	-1	-1	0	0

Rokade i rød blok
Lidt tilbagegang for SF og lidt fremgang for S. Vælgerne ser mest af alt ud til at rykke rundt indenfor de politiske blokke i disse måneder, men hælder mest til en rød valgsejr i marts. For Liste A vil måneden nok bedst blive husket for afskeden med Anker Jørgensen som person og Helle Thorning-Schmidt i Folketinget.

Venstre på retur
Efter en forfærdelig februar måned for Venstre ser de ud til at have genvundet lidt efter regeringskrisen med De Konservative - på bekostning af de andre blå partier. Partiet ligger dog fortsat ni mandater lavere end i marts sidste år, og diskussionen om, hvem der skal være Løkkes efterfølger, kan udvikle sig til en ødelæggende magtkamp.

K uden succes
Regeringskrisen så umiddelbart ud til at gavne De Konservative i meningsmålingerne, men den trend er ikke blevet fulgt op i marts. Søren Pape stillede i påsken regeringen et miljøultimatum - måske det vil kunne ses i målingerne til april?

Vi samler sidste måneds tal fra syv institutters offentliggjorte meningsmålinger og regner et simpelt gennemsnit ud for måneden. De syv institutter er: Voxmeter for Ritzau, Megafon for TV 2 og Politiken, Norstat for Altinget, Epinion for DR, Greens for Børsen, YouGov for Metroxpress og Gallup for Berlingske. Da nogle institutter laver flere målinger på en måned, bruger vi et snit af deres målinger i udregningen af vores samlede gennemsnit.

Efter 30 år i Folketinget: Holger K. stopper

SF's tidligere formand, Holger K. Nielsen, genopstiller ikke ved næste folketingsvalg. Det meddeler han i et opslag på sin Facebook-profil.

- Jeg har nu siddet i Folketinget i godt og vel 30 år og vil godt give plads til nye og yngre kræfter, skriver han. Han understreger samtidig, at hans beslutning ikke skyldes politisk uenighed med ledelsen.

- Jeg er 100 procent enig i Pia Olsen Dyhrs politiske linje og helt overbevist om, at hun kan føre partiet til ny fremgang, skriver han.

Bilfri søndag i København i fare

Politisk er der flertal for at forvise bilerne fra Københavns gader den 18. september i år, men nu er der usikkerhed om økonomien. For det vil koste 4,7 millioner kroner at holde bilfri søndag. Penge, der skal bruges på at skilte, afspærre veje, kommunikere om dagen og reklamer. Der er bare ikke sat nogen penge af til dagen i budgettet. De Konservatives Jakob Næsager siger nu, at han har tænkt sig at bruge sin vetoret under forhandlingerne. Han vil ikke poste en eneste krone i projektet.

Anders Samuelsen
@anderssamuelsen

På gruppemødet forbereder vi dagens Uberdebat. Det banker på døren. Det er sikkert henrik sass der vil melde sig ind. #dkpol

Københavns busser er verdens dyreste

Bliver den bilfri søndag alligevel til noget, må københavnerne nok finde cyklerne frem, for København er nu verdens dyreste by at tage toget, metroen eller bussen i. Det skriver britiske The Independent. Den gennemsnitlige billetpris i København er på knap 31 kroner i 2015. På andenpladsen kommer Stockholm med en gennemsnitspris på knap 29 kroner, og på tredjepladsen ligger London med 27 kroner.

kommunen
POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen A/S, Gammel Strand 50 DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administration, salg og abonnement: Lisbeth Moesgaard
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Benjamin Holst
Redaktionssekretær: Johan Seidenfaden, Karen Dich

Journalister: Morten Munkholm, Knud Abildtrup, Ronja Pilgaard, Morten Uhrenholdt, Jonas Sloth Bach, Lærke Cecilie Lindegård, Michael Kjærgård, Søren Engelbrecht, Daniel Christensen, Susanne Sayers, Per Vinther

Debat & Navne: debatognavne@kommunen.dk

Avislayout: Jakob Thuemoes

Korrektur og faktatjek: Svend Kjems Hove

Foto: Scanpix, Polfoto, Colourbox

Salg & abonnement: Lisbeth Moesgaard lisbeth@kommunen.dk tlf. 46 35 33 43

Årsabonnement: 2.575 kr. www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer: Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401 jørgen@kommunen.dk

Henrik Eskelund, tlf. 33346062 henrik@kommunen.dk

Læsertal: 34.000 (Index Danmark/Gallup 4. kvartal 2014 + 1. kvartal 2015)

Tryk: JYPA/OTM

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med *dknyt.dk*.

kommunen
AGORA
DKNYT

Flere passer døende i hjemmet

Det er blevet mere populært at tage orlov fra jobbet for at passe døende familiemedlemmer. Kræftens Bekæmpelse er glad for udviklingen, men ser indimellem konflikter med de kommuner, som skal betale orloven.

pleje

Af Susanne Sayers
susanne@kommunen.dk

Flere tager i en periode fri fra jobbet for at passe en elsket døende forælder, ven eller partner i hjemmet.

Tal, som Danmarks Statistik har trukket til *Kommunen*, viser, at der siden 2000 er sket en stigning på knap 50 procent i antallet af borgere, som får økonomisk støtte fra kommunen til at kunne være sammen med et nærtstående familiemedlem eller en ven i den sidste levetid. Samtidig er orlovsperioderne blevet længere.

Laila Walther, der er afdelingschef i Kræftens Bekæmpelses afdeling for Patientstøtte og Lokal indsats, glæder sig over, at muligheden benyttes af flere, fordi det for mange giver en bedre afslutning at kunne være tæt sammen i de sidste leveuger.

- Det er vores indtryk, at der er kommet større opmærksomhed om ordningen, og vores fornemmelse er også, at det i de fleste tilfælde ikke giver anledning til store konflikter. Vi hører meget sjældent om arbejdsgivere, som gør det til et problem, at man tager orlov fra sit job for at passe en døende, siger Laila Walther.

Pleje af døende

- **Alle har efter** servicelovens § 119 ret til at passe et døende nærtstående familiemedlem eller en ven i hjemmet, enten den døendes hjem eller plejerens hjem.
- **Vederlaget er halvanden** gang sygedagpengene, hvis plejeren ville være berettiget til sygedagpenge; ellers er det 14.890 kroner.
- **Det er en** betingelse, at den døende kan passes i hjemmet, og at både plejer og døende er indforstået med ordningen. En læge skal også have vurderet, at der kun kan tilbydes lindrende behandling, og at levetiden vil være kort.

Loven fastslår også utvetydigt, at orloven er en ret. Derimod forekommer der stadig visse konflikter i forhold til kommunerne, som har ansvaret for at bevilge orloven og også bærer udgiften til den.

- Det problem, der her og nu fylder mest, er, hvad den pårørendes opgaver i forhold til den døende er. Vi får i vores rådgivning henvendelser fra pårørende, som er blevet bedt om at skifte kateter på den døende eller deltage i intime plejeopgaver. De føler, at kommunen opfatter dem lidt som snyltere, som på den ene side får et vederlag for at passe den døende og på den anden side stadig forventer professionel hjælp til opgaven. Og her er det altså vores holdning, at den tekniske og faglige hjælp er kommunens opgave, siger Laila Walther.

”De (pårørende, red.) føler, at kommunen opfatter dem lidt som snyltere, som på den ene side får et vederlag for at passe den døende og på den anden side stadig forventer professionel hjælp til opgaven.”

Laila Walther, afdelingschef i Kræftens Bekæmpelses afdeling for Patientstøtte og Lokal indsats

Tidligere var det også et problem i en del kommuner, at kommunerne meget hurtigt fjernede vederlaget, hvis den døende blev indlagt på hospice, selvom det var for at få midlertidig hjælp til for eksempel smertelindring.

- Det er mit indtryk, at det er blevet bedre, og det er vigtigt, at man giver en døende mulighed for i en periode at blive indlagt, hvis det er nødvendigt, uden at hjælpen fjernes.

Endelig hører Kræftens Bekæmpelses rådgivning om mennesker, som får mundtligt afslag på plejeorlov fra sagsbehandlere, men ikke en skriftlig afgørelse. Det forhindrer dem i at klage videre.

- Og det skal naturligvis ikke forekomme, siger hun.

Det har inden deadline ikke været muligt at få en kommentar til udviklingen fra KL, men *Kommunen* følger op på sagen i næste nummer.

leder

Kommunaldirektør eller community chief?

Kan kommunaldirektørerne ikke enes med politikerne eller leve op til deres målsætning, ryger de ud af vagten - sådan har det altid været. Men det seneste års tid har vi set afskedigelser af kommunaldirektører, der ellers har holdt vagten ganske længe (læs side 12). De politiske krav ser ud til at ændre sig hastigt sammen med organisationsformen og måske hele forståelsen af, hvad en kommune er, og hvad den skal kunne.

I takt med, at velfærdsopgaverne bliver mere komplekse og sværere at finansiere, stiger behovet for at tænke systemet forfra. Derfor er mange kommuner i gang med at udvikle mere samskabelse og medborgerskab - borgerne skal ikke længere ses som kunder i den kommunale servicebutik; de skal være med til selv at skabe og tage ansvar for servicen. Skal der anlægges en skaterbane, skal de lokale skatere fortælle, hvordan sådan en bedst tager sig ud. Skal der oprettes et nyt støttecenter, åbner kommunen et tomt rum og inviterer brugere og pårørende til at fortælle, hvordan det skal indrettes og bruges. Og så er der organiseringen af al den frivillige arbejdskraft, som i stadig stigende grad bliver tænkt sammen med, hvordan en velfærdsopgave kan løftes.

Kommunerne har udviklet sig fra at være myndigheder, der så borgerne som klienter, til at blive serviceleverandører, der så borgerne som kunder, til nu at blive facilitatorer, der ser borgerne som medborgere med et medansvar for fællesskabet. Og det stiller selvsagt nye krav til den kommunale forvaltning.

Den ledelsesopgave, der går på at lede udadtil, bliver kraftigt efterspurgt, fortæller formand for Kommunaldirektørforeningen Henrik Kolind i denne udgave af *Kommunen*. Som kommunal topchef skal dit fokus nu række langt udover den klassiske forvaltning og politikrådgivning. Du skal også kunne bringe lokalsamfundet bestående af organisationer, private virksomheder og indbyggere som helhed et nyt sted hen - derhen, hvor det politisk ønskes. Det stiller store krav til administrationen, specielt når man tænker på, at hr. og fru Jensen måske fortsat tænker sig selv som kunder eller ligefrem klienter i det kommunale system.

Nyt benchmark

Mens debatten på Christiansborg de sidste mange år har handlet om, hvorvidt der er råd til fremtidig velfærd, er velfærden i sig selv nu nået dertil, hvor det er nødvendigt med civilsamfundets bidrag for at få bedre kvalitet. Derfor vil fremtidens kommunale benchmark måske også i højere grad skulle handle om, hvor god man er til at inddrage og engagere sine borgere lokalt, fremfor, hvor effektivt man bruger ressourcer tildelt oppefra. Der bliver måske mere brug for en community chief end en klassisk kommunal forvalter.

”Mens debatten på Christiansborg de sidste mange år har handlet om, hvorvidt der er råd til fremtidig velfærd, er velfærden i sig selv nu nået dertil, hvor det er nødvendigt med civilsamfundets bidrag for at få bedre kvalitet.”

Den store tilstrømning af flygtninge er i den grad en opgave, der kommer til at kræve stærkt lokalt engagement, og flere steder er kommuner allerede i gang med at høste positive resultater af, at civilsamfundet bidrager aktivt med frivilligt arbejde eller ved at åbne deres hjem for udefrakommende. Medborgerskabet er en uvurderlig økonomisk ressource for kommunerne, men det kræver også en høj grad af deltagelse for, at det kan lykkes.

Kan alle deltage?

På KL's topmøde i marts blev det diskuteret, hvordan man kan sikre sig, at indvandrerkvinder bliver bedre integreret og ikke bliver hjemmegående, når deres mænd får sig et job, der kan forsørge hele familien. Her blev et decideret påbud om medborgerskab bragt på banen - et forslag, man ikke ligefrem har hørt blive diskuteret, når det handler om hjemmegående etnisk danske kvinder. Men forslaget viser meget godt tankegangen om, hvordan man nu tænker ret og pligt ind i vores velfærdsudfordringer. Spørgsmålet er så, om det vil kræve mere aktiv deltagelse at blive forsørget fremover - og hvor det stiller dem, der ikke er i stand til at deltage og tage vare på sig selv, for eksempel dem, der er så dårligt kørende, at de bliver udskrevet fra hospitalet direkte til et liv på gaden (læs mere side 6).

- Redaktionen

Ny asyldirektør på Langeland skal stå for strukturændringer

Langeland Kommune er operatør på 19 asylcentre rundtom i landet og har nu - som den første kommune i Danmark - valgt at ansætte en asyldirektør. Valget faldt på **Sisi Eibye**, der kommer fra en stilling som kultur- og fritidschef i Kerteminde Kommune. *Kommunen* har talt med hende om den forestående opgave.

udfordring

Af Søren Engelbrecht
soren@kommunen.dk

Hvorfor har du taget det her job?

Da jeg så opslaget og læste kravene til profilen, var jeg nødt til at søge stillingen. Chef- og direktørstillingerne i kommunerne ligner hinanden meget, men her var der noget helt andet, som samtidig er højaktuelt. Området er i eksplosiv vækst, og det at kunne være med til at sikre, at opgaven bliver løst kvalitativt, synes jeg er så væsentlig en samfundsopgave, at jeg vil være med til at løse den.

Du har ingen erfaring på asylområdet. Hvad gør dig kvalificeret til den her opgave?

Jeg har været topchef i mange år og er gået foran i forbindelse med mange strukturændringer og sammenlægninger af forvaltninger. Og jeg har erfaring med at skabe et fælles værdigrundlag i forhold til, hvordan vi skal arbejde med det, vi er sat i verden for. Så der er mange ledelsesmæssige erfaringer og kompetencer, jeg med fordel kan bringe i spil ved den her nye spændende opgave.

Men ser du det som en ekstra udfordring, at du ikke har beskæftiget dig med dette område før?

Næh. Det er et nyt område, og så lærer jeg det at kende. Jeg skal jo heller ikke gøre det her alene - det er sammen med dygtige ledere og personale.

Hvad bliver din vigtigste opgave?

Jeg er blevet bedt om at lave en ny organisering og struktur på området, hvor Langeland Kommune er operatør, så det er det første, jeg skal tage fat på med ledere og medarbejdere. Der er sat en politisk ramme for, hvordan vi skal gøre det, så vi skal have fundet ud af, hvordan vi indenfor den ramme kan få organisationen til at arbejde og virke mest hensigtsmæssigt.

Hvad er det for en politisk ramme?

Man har besluttet, at hele området skal organiseres ud fra en områdeledelsestænkning, fordi Langeland er operatør for centre på både Fyn, Sjælland, Lolland og Ærø samt i Jylland. Så strukturen bliver geografisk opdelt, hvor der skal være en områdeleder for hvert af distrikterne, og under de her områdeledere vil der så være nogle daglige ledere af de konkrete centre.

Derudover vil der også være

"Hvis vi er den attraktive samarbejdspartner for Udlændingestyrelsen, der kan løse opgaven effektivt og på et højt kvalitativt niveau, så kan jeg da ikke se noget til hinder for, at vi kan få flere opgaver."

en central funktion, der skal stå for administration, sekretariat, koordination, indkvartering og kontakt til de kommuner, hvor der åbnes og lukkes centre. Nogle gange er der jo kommet besked fra Udlændingestyrelsen om, at man i løbet af 0,5 skal bygge et center op, fordi der kommer x antal asylsøgere. Så der vil være et centralt udrykningsteam, som skal stå for det og andre praktiske opgaver.

Vil man opleve dig tage rundt og besøge de forskellige asylcentre?

Ja, det vil man. Jeg har lavet en aftale med kommunen om, at der skal aflægges besøg på de enkelte centre, og jeg mødes med det samlede lederteam den 7. april for at diskutere, hvad den videre proces skal være. Og så har jeg bedt om, at der bliver lavet en præsentationsrunde hos de forskellige centre, således at den enkelte medarbejder også får mulighed for at hilse på mig og omvendt.

Hvad er succeskriteriet?

Jeg mener, at succeskriteriet vil være, at Langeland Kommune fortsat vil være en meget attraktiv samarbejdspartner for Udlændingestyrelsen. Derudover vil jeg gerne kunne måles på, at vores organisation er veldrevet, og at det kan aflæses i forhold til, hvordan medarbejdere og ledere trives i deres arbejde. Og at vi har et godt samspil med de kommuner, hvor vi opererer.

Tænker du, at Langeland kan komme til at drive flere asylcentre?

Ja. Hvis vi er den attraktive samarbejdspartner for Udlændingestyrelsen, der kan løse opgaven effektivt og på et højt kvalitativt niveau, så kan jeg da ikke se noget til hinder for, at vi kan få flere opgaver. Men det er selvfølgelig sagt med forbehold, for jeg skal jo lige ind i det hele og have orienteret mig.

Hvilke overvejelser havde du gjort dig om asylarbejdet før din ansættelse?

Det er jo et område, jeg som ganske almindelig borger har fulgt med i og set, hvordan det er vokset. Jeg tænker, at vi har en mulighed for at gøre vores bedste for også at kvalificere de borgere, som ender med at komme videre ud i integrationen i de enkelte kommuner, når de får asyl. Og det har jeg jo haft rimelig tæt på i mit virke - altså integrationen.

Blå bog

Sisi Eibye

- **53 år**
- **Læreruddannet fra Holbæk** Seminarium
- **Børne- og ungedirektør** i Kerteminde Kommune 2008-15
- **Kultur- og fritidschef** i Kerteminde Kommune 2015-16
- **Bor i Odense**
- **Har fire voksne** børn med sin mand Peter

Magtpartierne under pres

strategi

Af Rasmus Jønsson, politisk kommentator

Partierne på fløjene har i øjeblikket godt med sul på kroppen. Alternativet stormede ind i Folketinget og har siden holdt sig på niveauet vælgermæssigt, og fremgangen er ikke sket på bekostning af Enhedslisten, som mange ellers havde spået var hovedkonkurrenten. Listen har stadig et solidt tag i vælgerne. Liberal Alliance, der også fik et flot valg, bliver ved med at stige i målingerne, og valgets helt store vinder, Dansk Folkeparti, har også holdt kanonformen fra sommerens folketingsvalg.

Der er ikke de store tegn på, at det billede ændrer sig væsentligt i den kommende tid. Ingen af de partier, der ellers historisk plejer at have godt tag i vælgerne og betegnes som magtpartierne, har vælgermæssig succes. Venstre sejler rundt et godt stykke under 20 procent. Socialdemokratiet ligger under valgresultat og selvforståelse. De Konservative kæmper en dødskamp på kanten af spærregrænsen. Kun de Radikale ser ud til at være på vej i den rigtige retning efter det magre valgresultat.

Lytter man til rørene på de gange, hvor Christiansborgs magtpartier holder til, er der en generel frustration og bekymring over situationen. Og i ny og næ bliver frustrationen luftet offentligt. Justitsminister Søren Pind er den seneste, der har været i medierne med sin bekymring over, at en del af partierne ikke tager nok ansvar. Også da Dansk Folkeparti stak halen mellem benene sidste sommer og ikke ville i regering, var der en del offentlig frustration.

Automatreaktionen hos mange journalister, borgere og politiske modstandere er den klassiske: "Tør øjnene", "Tag en tudekiks" eller "I er selv ude om det". Og det kan der måske også være noget om. Flere af magtpartierne har ikke været gode nok til at omstille sig politisk og kommunikativt til de nye krav, medier og borgere stiller til politikerne. Det ses ikke kun i meningsmålingerne, men også i den stærkt voksende mistillid, der er i befolkningen til politikerne.

Frihjul og populisme

Men trods det, at mange trækker på skulderne af magtpartiernes piv, er det en situation, der skal tages alvorligt. Ikke mindst fordi det er et problem, hvis det bliver helt acceptabelt, at man kan køre på frihjul, når det gælder om at tage tunge ansvarsfulde beslutninger, mens man kan give den fuld gas, når det handler om populistiske meldinger og mere eller mindre ligegyldige personlige oplevelser.

Situationen er i øjeblikket den, at en politiker får langt mere opmærksomhed ved at komme

"Situationen er i øjeblikket den, at en politiker får langt mere opmærksomhed ved at komme med politiske langskud pakket ind i vild retorik end ved at komme med en ædruelig afdæmpet vurdering af, hvordan et politisk problem kan løses."

med politiske langskud pakket ind i vild retorik end ved at komme med en ædruelig afdæmpet vurdering af, hvordan et politisk problem kan løses. Der er også meget mere medie-airtime til de politikere, der fortæller om de vrede Facebook-beskeder, de får, eller deres problemer i privatlivet, end til politikere, der benhårdt arbejder for at få gennemført store politiske projekter til gavn for mange mennesker i mange år.

I et sundt demokrati skal magthaverne altid kigges grundigt og kritisk efter af medier og borgere. Derfor skal de politikere og partier, der har magten og vedtager beslutninger, selvfølgelig testes maksimalt af. Men det må samtidig forventes, at alle folkevalgte bliver udfordret. Journalisterne kan ikke nøjes med at gå til stålet overfor de partier, der siger ja til beslutninger. De, der siger nej, skal også have et kritisk eftersyn!

Designerpartierne skal udfordres

Alternativet må gerne markedsføre sig som fornyerne i dansk politik. Enhedslisten må gerne fremstille sig selv som vagthunde. Liberal Alliance må gerne indtage rollen som protestparti, der vil have gjort indhug i skat og velfærd. Dansk Folkeparti må gerne brande sig som den lille mands talerør i en elitær politisk verden. Det er helt legalt at designe en bestemt profil til sine vælgere.

Men deres branding skal selvfølgelig udfordres, og det skal ikke være muligt for disse partier kun at gå målrettet efter de sager, der er med til at styrke deres strategiske målsætninger. Journalisterne må også banke på deres døre og høre om deres visioner og løsninger på andre politiske udfordringer og gerne med samme kritiske briller, som de har på, når de behandler magtpartierne.

Så mens magtpartierne øver sig i at blive bedre til at håndtere de nye krav, borgerne har til, hvordan man er politiker i 2016, kan de andre partier bruge tiden til at træne i at skrue op for ansvarsfølelsen og ned for jagten efter de lette og hurtige point.

» **Kommenter klummen på www.kommunen.dk**

CLICK & COLLECT

OFFENTLIGE KUNDER

10%

Opretter du en Proff Service Erhvervskonto får du som offentlig kunde fast 10% rabat på alle vores varer - også avistilbud.
Hør mere i Proff Service afdelingen eller Kundeservice.

BAUHAUS PROFF SERVICE®

Nilfisk
Højtryksrenser
C 120.6-6 PC X-TRA. Pumpetryk maks. 120 bar. Vandmængde maks. 440 l/time. 6 meter slange. Inkl. terrasserenser.

719,20 Ekskl. moms

Nilfisk
Højtryksrenser
C 110.4-5 PCD X-TRA. Pumpetryk maks. 110 bar. Vandmængde maks. 440 l/time. Automatisk start/stop. Trykregulering.

799,20 Ekskl. moms

Nilfisk
Højtryksrenser
C 120.6-6 PAD X-TRA. Pumpetryk maks. 120 bar. Vandmængde maks. 440 l/time. 6 m højtryksslange. Patio Plus terrasseva-sker. Vaskebørste. 8 m rør- og kloakrenser.

1119,20 Ekskl. moms

Nilfisk
Højtryksrenser
C 130.2-8 PCAD. Pumpetryk maks. 130 bar. Vandmængde maks. 520 l/time. Automatisk start/stop. Trykregu-lering.

1279,20 Ekskl. moms

Nilfisk
Højtryksrenser
E 150.1-10 H X-TRA. Pumpetryk maks. 150 bar. Vandmængde maks. 500 l/time. Automatisk start/stop. Trykregule-ring. Induktionsmotor.

2559,20 Ekskl. moms

Nilfisk
2,5 l Træ- og fliserens
Mildt skumrengøringsmiddel til rengø-ring og vedligeholdelse af fliser, mur- og træværk, træhegn, tage, udhuse m.v. Angriber ikke planter og græs.

63,20 Ekskl. moms

Nilfisk
2,5 l Autoshampoo med voks
Mildt skumrengøringsmiddel til rengøring og vedligeholdelse af biler, trailere, cam-pingvogne og andre køretøjer. Indeholder skyllevoks, der giver glans, afperlingseffekt og lakbeskyttelse.

63,20 Ekskl. moms

Nilfisk
Multi børste 3-i-1
Multi funktionsbørste til rengørings-opgaver omkring dit hjem og køretøj. Udskiftelige børstehoveder: fælge-børstehoved, havemøbel-børstehoved og roterende børstehoved.

255,20 Ekskl. moms

Nilfisk
Terrasserenser
Patio Cleaner Plus. Tilbehør til højtryksrenser. Fjerner genstridigt skidt, alger, mos og lign. Trykregulering af dyser, muliggør rengøring af forskellige underlag. Passer til alle Nilfisk-Alto konsu-ment-rensere.

220.- Ekskl. moms

71,20 Ekskl. moms

Rengøringsmiddel til Roof Cleaner
Nilfisk Detergent. Rengøringsmiddel til fjer-nelse af belægninger på taget. Rækker til ca. 170 m². Lægges ud over dit tag med en Nilfisk højtryksrenser og Roof Cleaner

Nilfisk
Roof Cleaner
Til fjernelse af tagbelægninger. Teleskoprør giver lang rækkevidde. Justerbar kemi-dosering. Bruges sammen med Nilfisk Roof Cleaner Detergent. Taget efterlades som nyt, når midlet har virket i en periode.

380.- Ekskl. moms

Opretter du en Proff Service Erhvervskonto, får du fast 10% rabat på alle vores varer - også avistilbud. Rabatten træder i kraft, når der herefter inden for en 12 mdr.s periode er hand-let for kr. 24.000,- + moms. Selvfølgelig med tilbagevirkende kraft. Hør mere i Proff Service-afdelingen eller Kundeservice.

Får du Proff Service erhvervsrabat, fratrækkes denne naturligvis tilbudsprisen.

ALLE PRISER ER AFHENTNINGSPRISER OG KUN TIL ERHVERVSKUNDER. PRISERNE ER EKSKL. MOMS.
Gælder til og med fredag d. 8. april 2016
Så længe lager haves.

Syge hjemløse udskrives

Danske hospitaler er så effektive, at udsatte og hjemløse risikerer at blive udskrevet til en nat på gaden, længe før de er reelt færdigbehandlede.

Det kommunale system er blevet for stift til de skæve eksistenser, der har deres gang på landets herberger og varmestuer. Sådan lyder kritikken fra Jannie Julin, leder af Røde Kors' omsorgscenter for hjemløse. Tager vi ikke vare på dem, kan konsekvensen blive en dyrere regning for samfundet på sigt, mener hun.

Foto: Ann Birgitte Christiansen

rakkerliv

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

På fjernsynet kører TV2 News med dagens friskeste nyheder. I sofaen sidder to mænd og sludrer over et glas kakao. De er til gengæld alt andet end friske, for klokken er 8 om morgenen, og de er ved at komme sig over en indlæggelse. Begge er de i starten af 20'erne. Den ene i joggingtøj, den anden med et hæklet slumretæppe ud over den sorte hættetrøje.

- I skal altså huske at vaske glassene af, efter I har drukket kakao. Opvaskemaskinen kan ikke tage det, formaner Jannie Julin de to unge mænd, der, som teenagere ellers kun kan gøre det, svarer 'jah jah'.

Lejligheden ligner masser af boliger på Nørrebro i København, men ulig andre boliger bor beboerne her kun i op til 14 dage, og de er alle udsatte borgere, som er ved at komme sig efter at være blevet udskrevet fra hospitalet.

Hospitalerne er effektive og behandler folk til udskrivelse på rekordtid. For de fleste borgere er det en positiv ting, men for hjemløse indebærer det også faren for, at sygdommen forværres, eller at helingen ikke bliver vellykket, fordi de udskrives til et liv på gaden.

Jannie Julin er leder af Røde Kors' omsorgscenter for hjemløse. Det er her hjemløse, som tabes imellem det regionale og det kommunale ansvarsområde, ender. En bagstopper, som Jannie Julin kalder stedet. Den sidste station inden udskrivelse direkte til gaden.

- Et stort problem er, at det kommunale system er blevet for stift med årene. Og så taber vi den her målgruppe. I og med at mange af dem også er misbrugere, så kan de ikke rummes på afdelingerne. Men hvis vi ikke tager vare på dem, risikerer det at blive meget dyrere i den anden ende. For så skal de genindlægges igen og igen.

"Hospitalerne kan ikke finde ud af at tage hensyn til de specielle forhold, der gør sig gældende for hjemløse: netop at de ikke kan færdiggøre og fortsætte deres egen behandling derhjemme, fordi de ikke har et hjem."

Ask Svejstrup, sekretariatsleder for Sand - de hjemløses landsorganisation

Effektive hospitaler

Der er ingen tvivl om, at hospitalerne er blevet mere effektive, end de nogensinde har været før. Fra 2012 til 2013 er produktiviteten på sygehusene ifølge Danske Regioner steget med 3,2 procent på landsplan. Ser man samlet på de seneste ti år - fra 2003 til 2013 - er stigningen i gennemsnit på 2,4 procent.

Sygehusenes effektivitet måles på, hvor hurtige de er til at behandle syge danskere.

For langt de fleste borgere er den effektive behandling positiv. De kan udskrives og modtage efterbehandling hjemme, mens senge på hospitalerne bliver ledige.

Men samtidig udskrives cirka 400 borgere fra hospitalerne til herbergerne hvert år. Hvor mange der udskrives til gaden, vides ikke, men den årlige hjemløsetælling viser, at der i uge seks 2015 var 138 personer, som stod overfor en snarlig udskrivning fra et hospital eller behandlingssted uden en boligløsning.

- Hospitalerne kan ikke finde ud af at tage hensyn til de specielle forhold, der gør sig gældende for hjemløse: netop at de ikke kan færdiggøre og fortsætte deres egen behandling derhjemme, fordi de ikke har et hjem, lyder det fra Ask Svejstrup, der er sekretariatsleder for Sand - de hjemløses landsorganisation.

- Dem, der ikke har et sted, hvor der ikke er mulighed for at sende en hjemmesygeplejerske hen, må man sørge for ved enten at give dem en bolig, beholde dem på hospitalerne eller lave nogle overgangssteder, hvor de kan få lov at blive færdigbehandlede, siger han.

Hospitalerne må ikke udskrive til gaden uden at stille nogle tilbud til rådighed for borgeren. Det kan for eksempel være natherberget i Hillerødgade i København, der blandt andet huser nogle af de sværeste misbrugstilfælde i hovedstaden.

- Jeg ville ikke sætte mine ben der, hvis jeg var syg. Hvis man ikke er misbruger og har meget kaos i sit hoved, så kan man ikke være der, hvis man lige er blevet udskrevet, siger Jannie Julin og forklarer, at det udgør en gråzone i lovgivningen, om hospitalerne må udskrive til hjemløshed.

Omsorgscentret er det eneste af sin slags i landet. Derfor har stedet blandt andet modtaget beboere fra Aarhus.

Børnehavebørn

- Den lille orm. Det gør han bare ikke! udbryder Jannie Julin pludselig.

En sms er tikket ind på hendes telefon. En af drengene, der om morgenen skulle huske at skylle deres glas af, er blevet kørt på Bispebjerg Hospital til nogle undersøgelser: Nu må han snart tage hjem.

"Jeg håber, jeg finder en cykel på vejen," står der.

- Oversat til dansk betyder det, at han vil stjæle én. Det må han fandeme ikke. De er nogle gange som børnehavebørn, de to drenge, selvom de er 19 og 25 år gamle, siger Jannie Julin. Hun er dog også imponeret over den ansvarsfølelse, som mange af beboerne udviser. De to unge mænd har for eksempel overtaget alt indkøb af mad til stedet.

Jannie Julin har, siden omsorgscentret blev etableret i 2014, modtaget hjemløse borgere med store brandsår, med kræft og med besked om at være terminalpatient. De kommer primært fra hospitalerne i Region Hovedstaden, hvor socialsygeplejersker henviser dem til centret. Men de kommer også fra herbergerne rundtom i København, som modtager de hjemløse medsygetransport fra hospitalerne.

- Antallet af beboere går op og ned. Når vores samarbejdspartnere, for eksempel socialsygeplejerskerne, er på ferie, kan vi se, at der ikke er så mange henvisninger, som der ellers er. Folk har jo også skullet finde ud af, at vi eksisterede. Og så er der jo også nogle, som socialsygeplejerskerne ikke får fat i, fordi det er om aftenen eller i weekenderne, de bliver udskrevet, siger Jannie Julin og fortæller, at stedet derfor har etableret et samarbejde med herberger, varmestuer og gadeplansmedarbejdere, som også kan henvise til stedet.

'Der er ingenting'

På varmestuen Stengade 40 henviser man ikke til omsorgscentret. Her kommer der nemlig primært hjemløse, som ikke er EU-borgere og derfor ikke må få hjælp på etablerede steder som omsorgscentret.

- De, som kommer her, bliver udskrevet direkte til gaden, fordi de ingen rettigheder har. Her kan vi hjælpe dem ved at spærre en seng til dem, som de kan have i helt op til en måned. Der er plads til dem. Men vi kan ikke hjælpe dem videre eller visitere dem til et andet tilbud, fordi der ikke er andre tilbud til dem, siger Rasmus Lars Hansen, der er leder af natcafeen på Stengade 40. Hospitalerne er heller ikke - modsat når de behandler danske hjemløse - forpligtet til at hjælpe migranterne videre.

- Det er derfor, vi får dem. Der er ingenting. Vi kan derfor heller ikke visitere dem videre. Vi kan kun hjælpe dem internt i huset.

"Hvis der kommer én fra et hospital, så finder vi altid en plads. I fremtiden, når vi overgår til at skulle tage os af særlig sårbare borgere, bliver det en seng - altså en rigtig seng."

Rasmus Lars Hansen, leder af natcafeen på Stengade 40

Cirka fem gange om året modtager natcafeen hjemløse immigranter, som har fået akut behandling på et hospital og derefter udskrives til hjemløshed, fortæller Rasmus Lars Hansen.

- Hvis der kommer én fra et hospital, så finder vi altid en plads. I fremtiden, når vi overgår til at skulle tage os af særlig sårbare borgere, bliver

direkte til gaden

det en seng - altså en rigtig seng, siger han. For på varmestuen sover de hjemløse på sovesale. Stedet har 13 senge og 20 pladser på gulvet, hvor de hjemløse kan sove på liggeunderlag.

Fra august skal varmestuen tage sig af danske hjemløse efter at have fået permanente midler fra finansloven. Stedet arbejder derfor på at overtage en anden bygning, så man fortsat kan huse de migranter, som ikke kommer fra EU-lande.

Ansatte ved det ikke

Det er ikke nyt for politikerne, at de hjemløse risikerer at blive udskrevet til et liv på gaden på trods af, at de stadig har brug for efterbehandling. Allerede under valgkampen i 2013 slog regionsrådsformand i Region Hovedstaden, Sophie Hæstorp Andersen (S), på tromme for, at der skulle findes en løsning.

- Der har været taget nogle initiativer i forhold til ikke at udskrive til mere hjemløshed, men der er også nogle problemstillinger stadigvæk.

Siden Sophie Hæstorp Andersen blev valgt, har regionen indført socialsygeplejersker på sygehusene samtidigtmed, at der er etableret et samarbejde med omsorgscentret på Nørrebro. Men der er stadig opgaver, som skal løses.

- Selvom vi har socialsygeplejersker, oplever vi, at vores folk ikke ved nok om, hvad de kan, og at de eksisterer. Derudover er der også hjemløse, som forlader afdelingerne og akutmodtagelserne, uden at socialsygeplejersken er blevet involveret godt nok. Simpelthen fordi folk rejser sig op og går.

Men på trods af socialsygeplejerskerne er der fortsat patienter, som udskrives til herberger og natvarmestuer som på Stengade 40.

- Jeg er bestemt ikke tryg ved, at natvarmestuerne fortæller, at de får hjemløse ind, som mangler efterbehandling. Det er bekymrende, hvis vi har afdelinger, som sender dem derhen. Der kan være mange årsager til, at folk udskriver sig selv, men vi skal ikke have syge på sovesale. I min verden skal det ikke være sådan, at man udskriver nogen til en madras på gulvet, medmindre det er det, de selv insisterer på.

Stive visitationsregler

Men det er ikke kun regionen, der bør gøre noget, hvis de syge hjemløse skal gribes, fortæller Jannie Julin fra Røde Kors' omsorgscenter. Hun mener ikke, at kommunerne er gearet til at håndtere de syge hjemløse, så længe de først skal igennem en langvarig visitationsproces.

- Der er rigtig mange kommuner, som er nødt til at betale for færdigbehandlede senge på hospitalerne, fordi de ikke har aflastningspladserne selv. Og så er det, de her borgere bliver indlagt i op til tre uger ekstra på et hospital. Det kan hverken de eller hospitalerne rumme. Det burde løftes regionalt eller kommunalt, men det er vores system bare ikke gearet til. Hele visitationen er et for stift kommunalt system, siger Jannie Julin.

En mulig løsning på problemet kunne ifølge Jannie Julin være flere centre som omsorgscentret, men det kræver ifølge Jannie Julin, at kommunerne går udover deres egne visitationsregler.

Sovesal på varmestuen Stengade 40. Her bor 33 personer på cirka 30 m2: 13 personer i senge og tyve mand på gulvet.
Foto: Ann Birgitte Christiansen

"Der kan være mange årsager til, at folk udskriver sig selv, men vi skal ikke have syge på sovesale. I min verden skal det ikke være sådan, at man udskriver nogen til en madras på gulvet, medmindre det er det, de selv insisterer på."

Sophie Hæstorp Andersen (S), regionsrådsformand i Region Hovedstaden

En lignende melding kommer fra Ask Svejstrup, sekretariatsleder hos Sand - de hjemløses landsorganisation.

- Men på omsorgscentret laver de den fejl, at de siger, at folk kan være der i 14 dage, og så er de sådan set ligeglade med, om folk er færdigbehandlede. Det er bare den tid, det i gennemsnit tager at blive færdigbehandlet, fra man udskrives fra et hospital. Det er jo håbløst. I sociallovgivningen generelt bruger man individuelle vurderinger af, hvilken indsats en person har brug for. Det burde også være tilfældet her, at det er en individuel vurdering.

Han mener også, at omsorgscentrene skal være en kommunal eller regional opgave. De skal ikke løftes af private organisationer som Røde Kors.

- Det er uden tvivl en kommunal eller regional opgave. Det er en myndighedsopgave at sikre, at alle folk i Danmark får den medicinske behandling, de har brug for. Det er et problem med de her parallelløsninger, fordi de hurtigt bliver nedgraderet. Tænk på de private varmestuer, hvor de hjemløse får en madras på gulvet på en sovesal. Det er jo en løsning, der ligner dem, vi havde i 1940'erne. Vi bør da være kommet videre. Vi bilder os ind, vi har et samfund, der kan rumme alle, men hjemløse er et bevis på, at det ikke eksisterer.

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på **www.dknyt.dk/stillinger**

kommunen

Abonnementssælgere, Avisen Kommunen
Vil du udvikle dine kommunikationsevner og salgskompetencer?
Ansøgningsfrist: 01/05/2016

FREDERIKSSUND KOMMUNE

It-driftschef, Frederikssund Kommune
Brænder du for at skabe sammenhæng mellem driftssikkerhed og udvikling? - Genopslag
Ansøgningsfrist: 21/04/2016

SKIVEKOMMUNE

Medarbejder til områdefornyelse, Skive Kommune
Har du lyst at arbejde for en kommune med spændende projekter og høje ambitioner?
Ansøgningsfrist: 08/04/2016

Kolding Kommune

Senior- og sundhedschef og sundhedsdriftschef, Kolding Kommune
Senior- og sundhedschef og sundhedsdriftschef med ambitioner og udsyn søges
Ansøgningsfrist: 07/04/2016

SLAGELSE KOMMUNE

Arbejdsmarkedschef, Slagelse Kommune
Kan du skabe følgeskab?
Ansøgningsfrist: 07/04/2016

Mariagerfjord KOMMUNE

Centerchef, Mariagerfjord Kommune
Centerchef til Center for Byråd, Personale og Strategi
Ansøgningsfrist: 07/04/2016

nordfyns kommune

Natur- og miljøchef, Nordfyns Kommune
Vil og kan du skabe udvikling? - Genopslag
Ansøgningsfrist: 06/04/2016

Et lån ud af ghettoen?

Mine forældre var heldige dengang i 1987. Vi var flygtet fra Libanon og havde boet i Danmark i tre år - først på asylcenter i Holte, så i en lille lejebolig i Greve Strand. Min mor knoklede på sprogskolen inde i København, hvortil hun medbragte min lillebror og mig, mens min far passede sit vikarjob. Det var ikke skidt, men det var heller ikke rigtig godt. Jeg tror, det kunne være gået begge veje. Men så fik min far - cand.agro. fra American University of Beirut - job som fjerkrækonsulent. I Middelfart. I disse udflytnings- og udkantstider havde det måske ikke været lykken for alle, men det var det dengang for min far og vores lille familie. Vi flyttede selvfølgelig derhen, hvor jobbet var.

Med lån fra mine forældres søskende i udlandet - og fordi min far kunne fremvise en ansættelseskontrakt i banken - lykkedes det at få råd til et lille hus på Merianvej i et ganske almindeligt lavere-middelklasse-kvarter med ligusterhække og naboer. Danske naboer. Der var ikke en araber i miles omkreds. Ikke en moske. Ikke en shawarma. Vi kendte ingen, og vi var et særsyn. Men min mor insisterede på, at vi ikke skulle være mystiske, så de to sønner blev sendt rundt til naboerne med pitabrød - det var jo firserne, så min mor øjnede snedigt en mulighed for at være first mover trods vores økonomiske lavstatus.

Og med tiden blev pitabrød vekslet til relationer, og naboer blev til venner. Min mor, som havde sine forældre i Libanon og sine søskende spredt over hele verden, fik reservesøstre og -mødre i nabokonerne. Hun lærte sproget og omgangsformerne, at dække et dansk kaffebord og bage brunsviger (Fyns nationalkage), som jeg kunne få med i skole på min fødselsdag. Senere fik hun læreplads i Kvickly, hvor hun stolt hev os hen som nissedrenge i julehandlen. Min mor var grædefærdig, da vi i midten af halvfemserne måtte flytte tilbage til Sjælland - igen på grund af et job. I Middelfart fik vi et dansk hverdagsliv, som gjorde hele forskellen for min fremtid.

Lettere i en ghetto

Undervejs var der lange perioder med arbejdsløshed og afslag. Der var tider, hvor arvesølvet måtte sælges og kommunen bønfaldes. Hvor sprogvanskeligheder og misforståelser truede med at tage modet fra os. Og jeg kan ikke lade være med at tænke: Det ville have været meget lettere i en ghetto! Mine forældre kunne have været øverst blandt ligemænd i stedet for tre skridt bagefter. De kunne bede om sukkeret på deres eget sprog. De havde ikke behøvet at sende os rundt til naboerne med arabisk mad, for det var der allerede.

Misforstå mig ikke. Jeg er til min dødsdag dybt taknemmelig for min fynske barndom og mine forældres vilje til, at jeg skulle være dansk araber. Men jeg forstår også godt, hvorfor ghettoen virker tillokkende, når man lige er kommet til landet og har efterladt alt det, man kender og elsker tusindvis af kilometer væk. Og under andre omstændigheder kunne vi lige så godt være endt i et arabisktalende betonbyggeri. Vi var ikke overmennesker. Men der var et arbejde. Og der var mulighed for at anskaffe en bolig.

Ikke alle var så heldige dengang, og langtfra alle er det i dag, hvor kommunerne som bekendt knokler for at sikre flygtninge boliger, som er til at betale på en integrationsydelse. Resultatet er sammenstuvning i barakker, nedlagte plejehjem og betonbyggerier. Altså nye ghettoer. Hvad andet kan man gøre? Jeg bebrejder ingen - men jeg tænker også over, hvad vi kan gøre anderledes.

Og så tænker jeg igen på mine forældre. Jo, der var vilje - men den er jeg sikker på, de fleste flygtninge har. De er jo kommet så langt på viljen til overlevelse! Vilje alene forslår som en skrædder i helvede, hvis der ikke er noget omkring dig, du kan omsætte den til. Det udslagsgivende var jobbet og dernæst boligen.

ILLUSTRATION: IB KJELDSMARK

”Men prøv alligevel at overveje det. Boligkøb er over tid en så godt som sikker investering. Og flygtninge sammenstuvet i ghettoer er over tid en så godt som sikker underskudsforretning.”

Af Abdel Aziz Mahmoud

Abdel Aziz Mahmoud er journalist og tidligere tv-vært på DR. Han er i denne uge aktuel med den selvbiografiske debatbog ”Hvor taler du flot dansk!” om sin palæstinensisk-libanesiske families vej ind i det danske samfund.

Hvad med et integrationslån?

Med trepartsforhandlingerne er vi kommet et fantastisk stykke i forhold til job. Og med topartsforhandlingerne har kommunerne fået en tiltrængt statslig håndsrækning. Men hvad med boligerne? Altså dem, der koster noget og ligger langt væk fra ghettoerne. Folk kommer hertil med intet. Forældrekøb og flexlån er utopisk volapyk.

Hvad med et integrationslån? Jeg googlede ordet, og det findes faktisk ikke - endnu. Kunne man forestille sig et særligt lån til flygtninge og indvandrere, hvor kriterierne var meget klare:

Du skal have en fod indenfor på arbejdsmarkedet. Ikke et fuldtidsjob til fuld løn, nødvendigvis - men du skal være i gang og have vist vilje til sprog og arbejde.

Lånet skal gå til boligkøb. Ikke en strandvejsvilla, men et skub ud af ghettoen. Et sted, hvor der bor flere danskere end arabere.

Tilbagebetaling fra dag 1. Det bliver nok symbolsk i starten - måske en procentvis indeholdelse i løn eller ydelse. Men der skal betales tilbage og gradvis mere.

Man har tidligere givet ressourcestærke familier tilskud til at flytte ind i ghettobebyggelser. Integrationslånet gives omvendt, men med samme mål: balance i boligmassen. Jeg er ikke politiker. Hvis jeg var, ville jeg nok hurtigt kunne opliste de første ti forhindringer: Hvem rejser risikovillig kapital? Er det ikke unfair overfor danskere i boligkøen? Kan det overhovedet betales tilbage?

Men prøv alligevel at overveje det. Boligkøb er over tid en så godt som sikker investering. Og flygtninge sammenstuvet i ghettoer er over tid en så godt som sikker underskudsforretning. Hvad nu, hvis alle gode kræfter gik sammen om det: kommuner, ministerier, fonde, organisationer med erfaring med mikrolån - og jeg kan da også godt komme i tanker om et realkreditinstitut eller to, der kunne have brug for at skærpe CSR-profilen ...

Det lykkedes mine forældre at betale tilbage. I dag bor de i en ny provinsby - på Lærkevej, for at det ikke skal være løgn. De er gevinster for Danmark - min mor som kommunal dagplejer og min far som manager i en C20-virksomhed. Og deres fire børn har også alle retning mod stjernerne. Det var ikke givet, at det skulle gå sådan. Og det er heller ikke givet, at det går de nye flygtninge sådan. Det kræver mindre beton og mere ligusterhæk - og vilje på begge sider af den.

WorkForce Planner

intelligent booknings-, ressourcestyrings- og planlægningssystem specielt målrettet og tilpasset det kommunale danmark

Modulbaseret løsning integreret med jeres fagsystemer
WorkForce Planner (WFP) er en modulbaseret løsning, der består af et antal moduler, der kan til-og fravælges alt efter behov og som fungerer inter-kommunalt såvel som tværkommunalt. Løsningen dækker således hele flowet fra møde- og aftalebooking, tilpassede mødeindkaldelser, fremmødestander og efterfølgende lovpligtige journalisering. Ambitionen med løsningen er således at bidrage til at skabe en fælles ramme for intelligent mødehåndtering set fra borger, forvaltning- og et ledelsesmæssigt synspunkt.

Integrationen mellem WorkForce Planner, medarbejderens kalender i MS Outlook® og fagsystemer, sikrer at:

- Borgere indkaldes til møder med få klik
- Medarbejdere bruger væsentligt mindre tid på
- mødebooking og ombooking
- Borgere registrerer selv deres fremmøde og medarbejdere sparer derved tid
- Borgeren kan booke møder online
- Breve dannet efter jeres skabeloner sikrer effektiv kommunikation
- Medarbejderen bevarer overblikket og kan arbejde fra egen kalender i MS Outlook®

Edora kan understøtte jeres flows med alle nødvendige skabeloner, træne jeres brugere/ superbrugere så i får fuldt udbytte fra dag 1.

Med workflows oprettet i Workforce Planner får i ensartet høj kvalitet i indkaldelser, uanset hvem der indkalder. Mødebooking kan ske som enkelt- eller masseindkaldelser og WorkForce Planner kan automatisk finde ledige tider efter fleksible og intelligente regler.

Løsningen henvender sig til:

- Alle forvaltninger med høje krav til effektiv møde-indkaldelse og -registrering samt dokumentation af møder
- Samme løsning kan anvendes af flere forvaltnin ger i samme kommune, hvilket giver mulighed for yderligere effektiviseringsgevinst
- Hver forvaltning kan oprette flere digitale recep-tioner, således at borgere kan registrere sig ved alle indgange
- Løsningen kan anvendes til alle typer af møder mellem forvaltning og borger, leverandør, mv
- Kalenderen giver et godt overblik over alle møder for forvaltning, team og medarbejder

Integration og sikkerhed

- Integreret med kommunens fagsystemer, KOMBIT Serviceplatform, NemLog-in, DFDG, Digital Post, Fjernprint og SMS.

Konsulentbistand og uddannelse

- Vi leverer al nødvendig konsulentbistand for at installere standere, samt etablere integrationer mellem til jeres kalender- og mailsystem samt relevante fagsystemer
- Vi assisterer med oprettelse af jeres individuelle skabeloner til mødehåndtering
- Vi uddanner jeres superbrugere, brugere og administratorer, således at viden opbygges hurtigt og effektivt i jeres organisation. Fokus vil være på, at i får optimalt udbytte af alle dele af WorkForce Planner.

Hvad skal i selv bidrage med?

- Forretningskonsulent i projektperioden
- IT konsulent i forbindelse med installeringen

Kontakt for yderligere information: Michael Højbjerg, mho@edora.dk, mobil 22 49 88 11

Edora A/S · Nørgaardsvej 32 · 2800 Kgs. Lyngby · Edora.dk

edora

Krigen om drikkevandet

For at sikre fremtidens grundvand har Aarhus som den første kommune forbudt en række landmænd at sprøjte deres marker. Samtidig vurderer eksperter, at regeringens landbrugspakke er med til at forurene grundvandet endnu mere. Der er udbrudt krig om Danmarks drikkevand.

pesticider

Af Per Vinther
per@kommunen.dk

Hver fjerde vandværksboring i Danmark indeholder spor af pesticider, og for at beskytte grundvandet forbyder Aarhus Kommune nu landmænd at sprøjte deres marker. Men er det regeringen, Folketinget eller kommunerne, der har ansvaret for vore fælles grundvandsressourcer?

De seneste tal fra GEUS, forsknings- og rådgivningsinstitutionen i Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, viser, at der er fundet pesticider i hver fjerde drikkevandsboring.

I 70'erne og 80'erne havde vi i Danmark store problemer med stigende nitratindhold i grundvandet, og op igennem 90'erne lukkede et stort antal boringer og vandforsyninger. Lovgivningen blev ændret i 1998, og det førte til indførelse af indsatsplaner til grundvandsbeskyttelse. Efterhånden blev der lukket færre boringer på grund af nitrat, og vandforsyningerne fandt andre steder at indvinde vand, men det betyder, at der i dag er en stor grundvandsressource i Danmark, der ikke kan bruges til produktion af drikkevand grundet nitrat.

Pesticider er imidlertid langt værre end nitrat og hovedårsagen til, at danske vandværker må lukke boringer. Mere end hver tredje lukning skyldes en menneskeskabt forurening - hovedsagelig på grund af pesticider.

I Aarhus Kommune er grundvandsressourcerne allerede i dag næsten fuldt udnyttet, og da indbyggertallet i kommunen i løbet af de næste 15 år forventes at stige med yderligere 50.000 til i alt 375.000 indbyggere, vil rent grundvand blive en knap ressource.

Derfor har Aarhus Kommune naturligvis gjort en stor indsats for at beskytte grundvandets kvalitet. Hvor pesticider og nitrater i grundvandet stammer fra, kan man ikke bevise, men meget peger på landbruget. Med påbuddet føler landmændene, at de i al fremtid mister retten til at bruge giftsprøjten, idet forbuddet skal tinglyses på den enkelte ejendom. Derfor føler de, at deres landbrugsvirksomhed er truet på livet. Prisen for erstatningerne til landmændene fra kommunens side ender hos vandværkernes kunder, der skal betale de mellem 60 og 80 millioner kroner, som Aarhus Kommune vurderer, landbrugerne skal have i erstatning for at skrotte giftsprøjten.

Alvorlige problemer

Teknikrådmand i Aarhus Kommune, Kristian Würtz (S), understreger, at problemet med pesticider i grundvandet er alvorligt.

- Vandværkerne finder pesticider i hver tredje boring. Der er tale om såvel gamle som nye pesticider, så det er både nutidens og fortidens synder, vi betaler for. Min opgave er at sikre rent drikkevand til fremtiden, fastslår Kristian Würtz.

Han og kommunen har forsøgt sig med dialog med landmændene og deres organisationer. Uden held.

- Vi har jo forsøgt os med frivillige aftaler med landmændene, men der er store områder, hvor de ikke vil være med til at lave en aftale. De vil ikke engang i dialog. Jeg er ked af, at man fra landbrugets organisationers side anbefalede deres medlemmer ikke at gå i dialog med os. Det er dumt, synes jeg, og en klar konfrontationskurs.

Staten har kortlagt Danmarks drikkevandsressourcer og fundet frem til de sårbare områder. Her er der forurening fra flere kilder. Fra byer og fra gamle losseplads-ser. Og så er der forureningen fra landbruget, primært pesticider.

- Rundtom Aarhus indvinder vi vand til 330.000 mennesker. Vi har sådan set vand nok, men vi skal i høj grad passe på det, siger Mogens Bjørn Nielsen, der er chef for vandmiljø og landbrug i Aarhus Kommune.

Han fortæller grundlæggende, at pesticider bliver godkendt i Miljøstyrelsen, men også, at Landbrug & Fødevarer siger: 'Vi bruger kun godkendte sprøjtemidler' - underforstået, at de så ikke forurener grundvandet.

- Men det gælder ikke for sårbare områder, som Beder er. De sårbare områder har staten kortlagt, og det er der brugt 2,7 milliarder kroner på, betalt af alle vandforbrugerne, som jo er os alle, fastslår Mogens Bjørn Nielsen.

Lig med hasard

Det koster altså mange penge at sikre grundvandet. Med regeringens landbrugspakke bliver det endnu dyrere ifølge Danva, Dansk Vand- og Spildevandsforening, som er en branche- og interesseorganisation for Danmarks over 120 største vandselskaber.

- Landbrugspakken er lig med at spille hasard med danskernes drikkevand. Det vil lukke vandboringer på grund af for høje grænseværdier for nitrat i drikkevandet, siger Claus Vangsgaard, vand- og miljøkonsulent i Danva.

Han understreger, at pesticider er den største trussel mod rent drikkevand.

- Pesticider i grundvandet er et alvorligt problem. Over fem procent af alle landets cirka 8.000 boringer overskrider grænseværdien for pesticider. Er det landmændenes skyld? Alle parter har et ansvar: Landmænd, haveejere, DSB, industri med flere, svarer Claus Vangsgaard selv.

Ved udgangen af 2017 skal kommunernes indsatsplaner for beskyttelse af grundvandet være færdige.

- Der er megen politisk debat, og kortlægningen af grundvandet er forsinket, så det bliver svært at nå for kommunerne. Målet er jo at beskrive geologien - hvor er vandressourcerne, og hvor er truslerne og de truede områder? Aarhus Kommune bruger tæt på alle ressourcer allerede nu, og de vil derfor være på spanden, hvis Bederområdet syd for Aarhus ikke kan bruges til drikkevand, mener Claus Vangsgaard og tilføjer:

- Gidslet i dette spil er vores drikkevand, hvis Aarhussagen ryger i retten og til domstolene og breder sig til andre kommuner. Der er en stor samfundsinteresse i dette, men vi mangler en hurtig afklaring. I Danva siger vi: Beskyt grundvandet - giv

Om pesticider

Pesticider er hovedårsagen til, at danske vandværker må lukke boringer.

Mere end hver tredje lukning skyldes en menneskeskabt forurening - her hovedsagelig pesticider, og de seneste tal fra GEUS viser desuden, at der er fundet pesticider i hver fjerde drikkevandsboring (2016).

FOTO: PER RASMUSSEN / POLFOTO

landmændene fuld kompensation.

Staten tager for lidt ansvar

En ting er, hvem der skal betale, men hvem bestemmer?

- Staten burde tage langt mere ansvar og sige: "Dette har konsekvenser". I stedet spiller staten sorteper videre til kommunerne, blandt andet fordi regeringen benægter, at yderligere gødning og sprøjtning koster noget for både forbrugerne og miljøet, siger Claus Vangsgaard.

Kontrol med vandværker påhviler kommunerne, der bruger registrerede analysefirmaer til det. I alt er der 8.000 boringer og 2.500 vandværker i Danmark.

Claus Vangsaard er sikker på, der vil komme flere Aarhus-sager.

- Kommunerne er tilbageholdende på dette område, og det er et politisk minefelt med påbud med mere. Men det er nødvendigt, at der er en påbudsmulighed, og at den indimellem bliver anvendt.

Han pointerer, at der er en lang tidshorisont for, at man kan se forureningen i drikkevandet.

- Der kan gå fra 20 til 100 år, før man kan se forureningen. Forebyggelse, forebyggelse og atter forebyggelse er det eneste, der virker. Det er vores allesammens ansvar, og vi må tilpasse vores liv efter det i landbruget, i haverne og alle andre steder, siger Claus Vangsgaard.

Gode penge smides ud

Det er miljørådmanden i Aarhus, Kristian Würtz, helt enig i.

- Pesticider i sårbare områder er en udfordring og et problem. Landbrugspakken giver landmænd lov til at bruge mere gødning, og det giver mere nitrat. Det er forkert, at staten åbner for, at man kan forurene mere. Konsekvensen er nemlig, at kommunerne skal styre og kæmpe mod staten med indsatsplaner, siger Kristian Würtz.

Han påpeger, at der er en del steder, der ikke kan tåle mere forurening.

- Staten siger til os: I må i kommunerne finde ud af at lave planer mod dette. Resultatet er, at vi kommer til at bruge så mange ressourcer på at lave indsatsplaner. Det er ikke klogt, og det er lig med at kaste gode penge efter dårlige, og prisen skal betales af den enkelte vandforbruger. Jeg er fortørnet, og det er tåbeligt at give yderligere forureningsmuligheder til landbruget, siger Kristian Würtz.

Ren tvang og påbud

Efter Aarhus Kommunes påbud til landmændene er deres interesseorganisation Landbrug & Fødevarer i fuld gang med at vurdere sagen juridisk og fagligt samt overveje at bringe sagen for Natur- og Miljøklagenævnet og eventuelt domstolene. Sagen vil komme til at danne præcedens for lignende sager i resten af landet.

- For os er det principielt, at lovens betingelser bliver overholdt, når der udstedes så indgribende påbud. Det er jo ufrivillig ekspropriation, siger Landbrug & Fødevarers chefjurist Charlotte Bigum Lynæs.

Landbrug & Fødevarer mener ikke, at Aarhus Kommune har dokumenteret en konkret risiko for grundvandet, der kan begrunde et forbud mod landmændenes mulighed for at sprøjte.

- I forhold til det konkrete område omkring Beder syd for Aarhus har de faglige eksperter i SEGES analyseret de faglige vurderinger. Konklusionen er, at der ikke er påvist risiko for drikkevandet, siger Charlotte Bigum Lynæs og tilføjer:

- Vi skal sikre, at vore medlemmers retssikkerhed ikke krænkes. For os kan påbuddet sidestilles med en vidtgående ekspropriation, og derfor er det en principiel sag for os. Kommunen har ikke forsøgt at lave frivillige aftaler med landmændene på rimelige vilkår, som de skal ifølge miljøloven. Der har ikke fundet reelle forhandlinger sted mellem kommunen og landmændene. Kommunen har udsendt enslydende breve til lodsejerne med et fastsat beløb per hektar.

Charlotte Bigum Lynæs pointerer, at ved påbud skal sagen være tilstrækkeligt oplyst, men det er den ikke her.

- Vi vil hjertens gerne beskytte vores grundvand, men reglerne skal følges. De faglige vurderinger og målingerne fra SEGES siger klart, at der ikke er en risiko for drikkevandet, som gør et påbud nødvendigt. Et påbud gør det særdeles svært for de berørte landmænd at udføre deres erhverv. Man kunne måske nøjes med et delvis eller midlertidigt forbud? Det her er jo at tage levebrødet fra folk, mener hun.

Hun understreger, at landmændene kun sprøjter med lovlige og godkendte produkter.

- Vi har respekt for, at nogle områder har brug for, at der stoppes med sprøjtning af hensyn til grundvandet. Men sådan et område er Beder ikke. Kommunen siger, at de har målt pesticider over grænseværdierne. Det er vi uenige i, og derfor er det vigtigt for os og for alle parter at finde ud af, hvad spillereglerne er, inden kommunerne fremturer med meget vidtgående forbud, mener Charlotte Bigum Lynæs.

To fløje

Lars Gårn Hansen er professor i miljøøkonomi ved Københavns Universitet og medlem af formandskabet for Det Økonomiske Råd. Han ser kampen mellem kommuner og landmænd som en kamp om, hvem der ejer 'retten til at forurene'. Vandværker og kommuner på den ene side vil sikre drikkevandet og ser landbruget som forureneren.

- Landmændene vil på den anden side dyrke deres jord og ser restriktioner i stil med dem i Aarhus, der begrænser deres forurening af grundvandet, som et indgreb i deres historiske ret til at dyrke jorden. Samfundsøkonomisk er det afgørende, at grundvandet sikres et fornuftigt beskyttelsesniveau, og at processen frem mod det resultat er hurtig og effektiv, pointerer Lars Gårn Hansen.

Her har man hidtil baseret sig på frivillige aftaler, men erfaringerne fra blandt andet Aarhus tyder på, at denne mekanisme er langsommelig og ikke nødvendigvis fører til det optimale beskyttelsesniveau.

"Det afgørende er, at kommuner og vandværker hurtigt og effektivt kan etablere et fornuftigt beskyttelsesniveau, når der opstår et lokalt behov for det – og at der sker en rimelig afvejning i forhold til landbrugets tab."

Lars Gårn Hansen, professor i miljøøkonomi (KU) og medlem af formandskabet for Det Økonomiske Råd

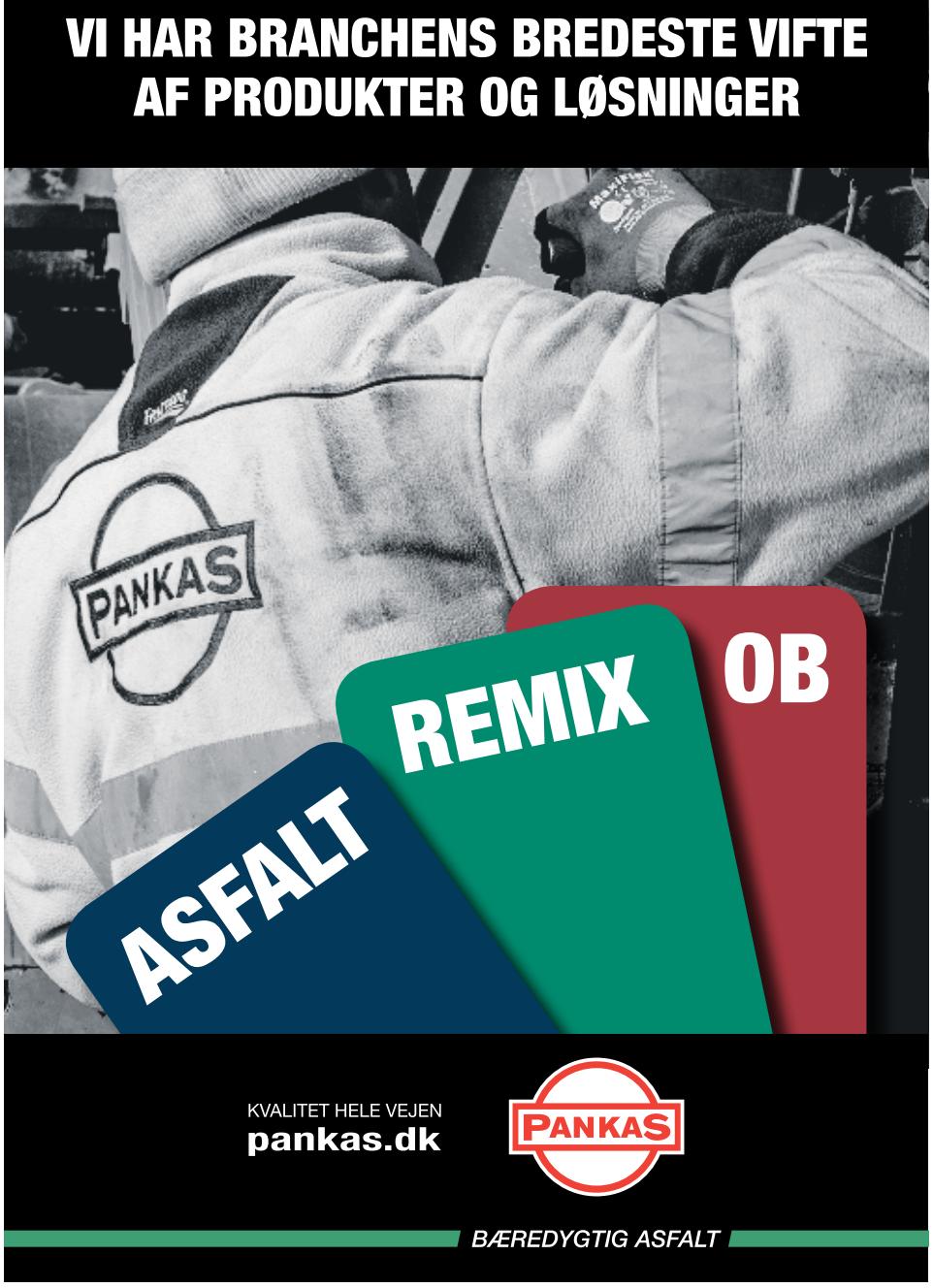
- Der er ikke lavet meget forskning på området, men et dansk studie fra 2012, der netop analyserer erfaringerne med frivillige aftaler mellem vandværker og landmænd, understøtter, at frivillige aftaler ikke fungerer effektivt på dette område, siger Lars Gårn Hansen.

For ham er den samfundsmæssigt optimale løsning en fornuftig beskyttelse af grundvandet.

- Stat og folketing bør sikre, at kommuner og vandværker har nogle effektive mekanismer til at sikre grundvandet. Rent samfundsøkonomisk er størrelsen af landmændenes kompensation mindre afgørende. Det afgørende er, at kommuner og vandværker hurtigt og effektivt kan etablere et fornuftigt beskyttelsesniveau, når der opstår et lokalt behov for det - og at der sker en rimelig afvejning i forhold til landbrugets tab, siger Lars Gårn Hansen.

Hvordan det mere præcist skal gøres, kan Lars Gårn Hansen ikke sige, men det vil formodentlig involvere en nemmere adgang til at ekspropriere den 'ret til at forurene grundvandet', som landmænd som udgangspunkt har i dag.

- Det virker som en god idé at sætte et undersøgelsesarbejde i gang, der kan munde ud i anbefalinger til bedre rammer for, at kommuner og vandværker kan beskytte grundvandet, mener Lars Gårn Hansen.

Hver femte kommunaldi

Der er gang i svingdøren for de kommunale topledere, hvor en række rutinerede navne det seneste år er blevet afskediget. Jobbet er blevet mere professionaliseret og rollen mere udadvendt, lyder vurderingen af kommunaldirektørerne, som tit ryger under den lokalpolitiske lup.

eminencer

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

De flankerer borgmesteren til møder, konferencer og til tider til fest. De er med kommunen i med- og modgang og politikerne på tværs af partier. Positionen som kommunaldirektør er både krævende, flygtig og offentlig.

Kommunen har opgjort alle skift af kommunaldirektører fra marts 2015 frem til april 2016, og i 21 af landets 98 kommuner har man enten allerede eller også skal man til at sige goddag til en ny topchef. Otte er enten er gået på pension eller har ikke forlænget deres åremålskontrakter, mens fire er rykket til andre kommuner for at søge nye udfordringer. Seks kommunaldirektører er blevet fyret - heraf flere med mange års erfaring på CV'et.

- Jeg oplever ikke, at der sker en voldsom stigning i udskiftningen af kommunaldirektører, men der har været en del sager, hvor begrundelsen har været, at kommunen havde brug for noget nyt - en anden måde at tænke på, fortæller formand for Kommunaldirektørforeningen Henrik Kolind, der til daglig er kommunaldirektør i Roskilde Kommune.

Han har bemærket et stærkt forandringsfokus i kommunerne, som ikke bare går på at rykke rundt på brikkerne på den kommunale spilleplade, men på nu at forsøge at vende spillepladen helt på hovedet for at gentænke sin forvaltning mere grundlæggende. Det stiller selvsagt høje krav til de kommunale topchefer, der som oftest må tage deres gode tøj og gå, hvis der opstår uenigheder med politikerne om den generelle linje, eller hvor kommunen skal hen i fremtiden.

- Vores verden som offentlige topchefer er begyndt mere at ligne den, som vi kender fra private virksomheder. Her ser vi, at når man ønsker at dreje virksomheden i en anden retning, så skifter man ofte også topchefen ud med en anden profil, konstaterer Henrik Kolind.

Koncernfokus

Professor i statskundskab og forsker i offentlig ledelse Kurt Klaudi Klausen fra Syddansk Universitet genkender det stærke ønske om forandringer i den kommunale forvaltning. Overordnet set har det siden kommunalreformen handlet om at sammensmelte administrationen til en mere samlet enhed, der kunne lave mere tværgående opgaveløsning og stå for et opgør med silotænkningen. Derfor har flere kommuner de senere år ændret organisation til den såkaldte koncernmodel, hvor administrationen typisk slankes for at skabe mere handlekraft.

- I en koncernstyret kommune er der en forventning om, at direktionen og den øverste topledelse evner at flytte kommunen i en ny retning med en koordineret indsats. Magten er mere centreret og kravet om tværgående tænkning på tværs af forvaltninger og sektorer er langt større, forklarer Kurt Klaudi Klausen.

Netop den øvelse er de i gang med i Faaborg-Midtfyn Kommune, hvor borgmester Christian Thygesen (V) sammen med resten af byrådet kæmper med det, mange kalder udkantsproblemer: Færre og færre af de borgere, der har

Flere i 40'erne end 60'erne

27 kommunaldirektører er i dag i 40'erne, 44 er i 50'erne, mens 21 er i 60'erne. Landets yngste kommunaldirektør er Stine Johansen fra Helsingør med sine 41 år, mens landets ældste er Anders Lou fra Brøndby på 69. Gennemsnitsalderen blandt landets kommunaldirektører ligger ret solidt i midten af halvtredserne.

rektør skiftet ud på et år

gode job og børn i kommunens institutioner.

- Udkant er for mig en mental tilstand, og vi vil gerne tage vores skæbne i egen hånd og arbejde os ud af det. Derfor har vi en konkret målsætning om at være 2000 flere borgere i år 2030, og det har selvfølgelig sat sig spor nede i vores organisation for at finde ud af, hvad der skal til for at vi kan nå i mål, siger borgmesteren, som derfor i sommer sagde farvel til kommunaldirektør Benny Balsgaard, der ellers havde besiddet jobbet siden 2002.

Dernæst blev der sat gang i en organisationsanalyse, der har ført til, at man har skåret halvdelen af kommunens stabs- og fagchefer fra, så man nu er nede på seks i stedet for 12. Målet er at skabe kortere beslutningsveje og fremprovokere mere tænkning på tværs af de traditionelle faggrænser.

- Det er da givet, at det var en svær beslutning. Benny Balsgaard har været en god mand for Faaborg-Midtfyn Kommune - meget loyal gennem mange år. Men det var min vurdering, at der skulle noget nyt til, og det er jo mit privilegium som borgmester at kunne mene det, fortæller Christian Thygesen.

Leder mere udad

Forandringen i Faaborg-Midtfyn bygger også på, at hele lokalsamfundet med dets borgergrupper, ngo'er, politikere og den kommunale forvaltning i fællesskab skal være med til at vende udviklingen. En organisatorisk opgave, som kommunaldirektørerne i dag mere end tidligere skal stå for.

- Den ledelsesdisciplin, der går på at lede udad mod civilsamfundet, mod andre aktører i lokalsamfundet og internationalt, er nok øget de senere år. Man prøver at aktivere forvaltningen på helt nye måder og prøve at finde løsninger på de mest komplekse velfærdsproblemer sammen med andre parter, siger Henrik Kolind.

Samtidig er der sket en stigende djøfisering af erhvervet. Den gammeldags idé om at arbejde sig op fra kontorassistent til fuldmægtig og videre til tops i en kommune ses stadig sjældnere. *Kommunens* gennemgang peger på, at den typiske kommunaldirektør i dag er uddannet statskundskaber eller økonom, har arbejdet i Finansministeriet eller Københavns Kommune og har skaffet sig ledelseserfaring fra mindre offentlige enheder. De er oftere generalister end fagnørder.

- Vi har nok oplevet det samme, som man har med departementscheferne i ministerierne, nemlig at mange af os i dag i højere grad har nogle brede forvaltningspolitiske uddannelser. Der er ikke så mange klassiske jurister tilbage, siger Henrik Kolind, der heller ikke anser jobbet for at være en specialiststilling.

Kurt Klaudi Klausen peger på, at det er en trend på tværs af både styrelser, regioner og kommuner.

- Man ser den her udvikling i hele den offentlige sektor. Topledernе udvælges i dag ud fra en generel erfaring med ledelsesopgaven og ikke så meget med den konkrete produktion af velfærdsydelser. Det kan både være en fordel og en ulempe, siger han og påpeger, at det svarer til diskussionen om, at for mange politikere i dag er djøf'ere.

Politisk motiv

Et andet sted, hvor der er sket en professionalisering, er i afskedigelsen af kommunaldirektørerne, mener Henrik Kolind. Før kunne den slags sager til tider trække i langdrag på grund af diskussioner om, hvem der havde ret til hvad i forhold til ansættelseskontrakten. I dag er kommunerne blevet bedre til at få den slags på plads uden så megen diskussion om, hvad det koster.

- Det skal altid være sådan, at en kommunaldirektør kan afsættes af byrådet. Men vi holder selvfølgelig øje med, at det sker på en måde, hvor både den afskedigede og det politiske niveau kan komme hurtigt videre, siger formanden for Kommunaldirektørforeningen, der selv har 18 års erfaring som øverste chef i flere kommuner.

Benny Balsgaards afskedigelse i Faaborg-Midtfyn kostede kommunen cirka 3,5 millioner kroner. Hans Søies farvel kostede Holbæk Kommune godt fire millioner kroner. Og senest har Slagelse Kommune måttet punge ud med 4,5 millioner kroner for fyringen af Søren Lund Hansen - en afskedigelse, hvor byrådet ikke var fuldstændig enigt om, at det var en god idé, da de ikke kunne få begrundet, hvad uenigheden mellem borgmester Sten Knuth og Søren Lund Hansen egentlig byggede på.

- Posten som kommunaldirektør er nok mere vanskelig at bestride end andre topledерposter, fordi man ikke bare er leder af en stor organisation, men også skal håndtere kontakten til det politiske system. Hvis der er uenighed med borgmesteren, så må kommunaldirektøren smutte, siger Kurt Klaudi Klausen.

Han mener, at afskeden med kommunaldirektørerne oftest skyldes en eller anden form for politisk uenighed med borgmesteren; i nogle tilfælde kan det ligefrem være politisk motiveret. Men det ses slet ikke i lige så høj grad i Danmark som i andre lande.

- Det er faktisk lidt bemærkelsesværdigt, at vi ikke ser flere skift på posten, end vi gør. Det skyldes nok vores embedsmandstradition medat være partipolitisk neutral. Der sker altså ikke den politiske udskiftning ved et valg, som man ellers kunne forvente, siger professoren.

Henrik Kolind anser dog det politiske spændingsfelt som en mere tiltalende end besværlig del af jobbet.

- Du er topleder og skal kunne navigere i en rimelig kompliceret virkelighed bestående af en masse politisering og mange modstridende interesser både internt og i omverdenen. Det er et dødspændende job, som jeg bestemt ikke vil klage over, siger han.

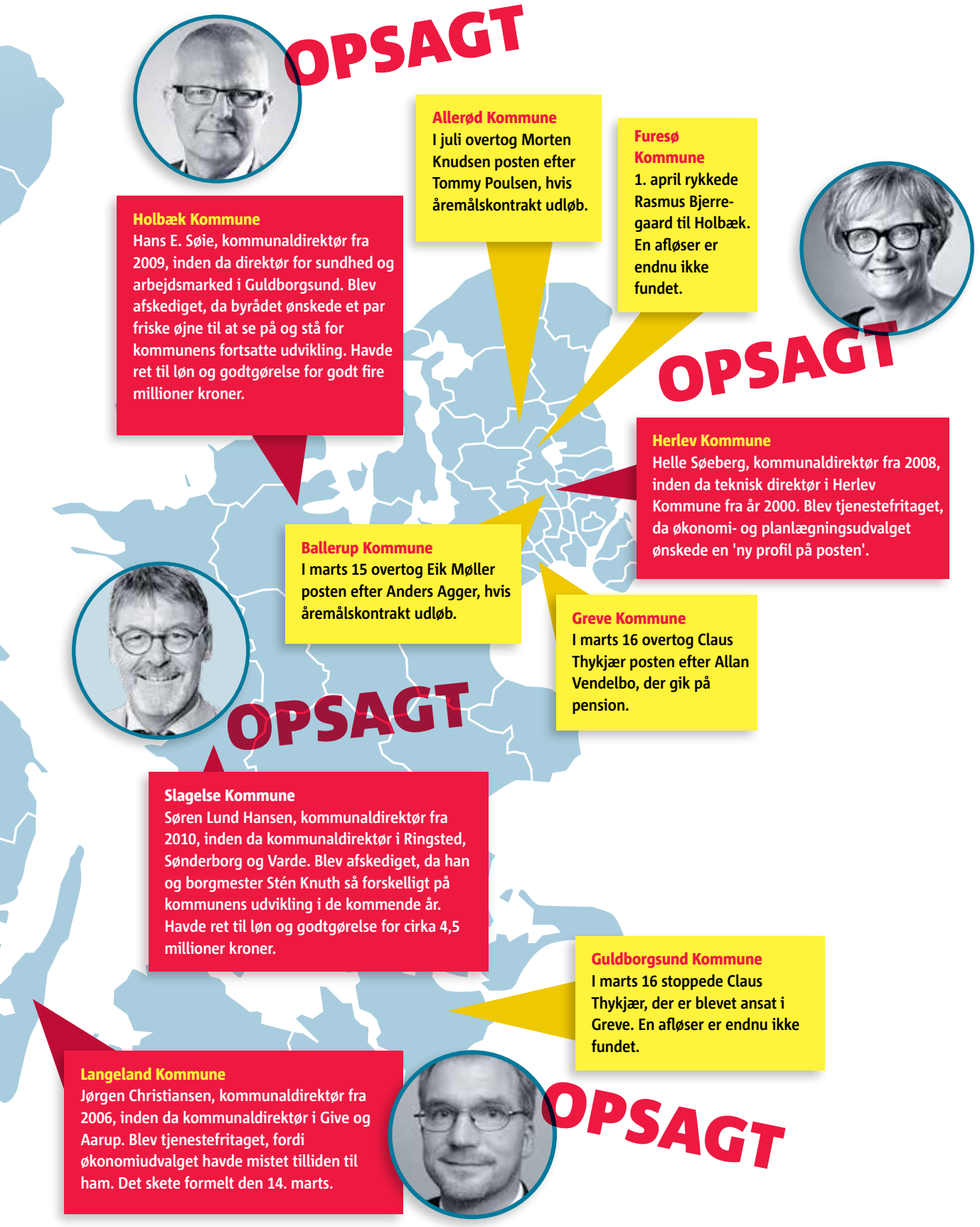
» **Læs også 'Den politiske ledelse skal moderniseres' side 18**

Få kvinder i jobbet

▸ **Kun 10 kommunaldirektører** er p.t. kvinder, og aldersmæssigt ligger de klart i den yngre del blandt kommunaldirektørerne. Kvinder har længe været underrepræsenteret på den kommunale toppost - i 2008 var andelen faktisk nede på to procent efter strukturreformen. Kilde: Hvem sidder på toppen af kommunen?

Undtagelsen ...

▸ **Mens langt de** fleste kommunaldirektører i dag er akademikere, ansatte Ballerup Kommune sidste år en uddannet pædagog som kommunaldirektør i form af den tidligere børnechef i kommunen, Eik Møller. Det skal dog tilføjes, at han siden pædagogstudiet også har taget en masteruddannelse i public governance.

Politikere overtræder loven men bliver siddende

Kun i to ud af 30 sager siden begyndelsen af 2013 har Valgbarhedsnævnet erklæret en lokalpolitiker for ikke-valgbar. Langt de fleste lovovertrædelser sker på fire hjul.

valgbarhed

Af Daniel Christensen
daniel@dknyt.dk

Når byrådsmedlemmer overtræder loven, gør de det oftest i bilen. Det viser en gennemgang, dknyt har foretaget af Valgbarhedsnævnets afgørelser siden starten af 2013.

Reglerne siger, at 'Et medlem af et kommunalt eller regionalt råd m.v. kan fortabe sin valgbarhed, hvis medlemmet ved endelig dom eller vedtagelse af bøde er straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør medlemmet uværdigt til at være medlem af kommunale og regionale råd'.

I alt 30 sager har Valgbarhedsnævnet skullet tage stilling til i nævnte periode, og i 22 tilfælde drejede det sig om byrådsmedlemmer, der enten har forsømt at overholde fartgrænsen, talt i mobiltelefon med foden på pedalen eller kørt med en promille over det tilladte.

Drukkenbolt straffes

Bemærkelsesværdigt er det, at kun et enkelt af de 22 byrådsmedlemmer er blevet erklæret ikke-valgbar, nemlig ét, der havde sat sig godt snalret bag rattet. I efteråret 2015 blev Lars Jepsen-Sølvhøj (S) standset med en promille så høj, at den overhalede alle politiske spritbilisters fader, Hans Engells.

1,5 på alkometeret kostede Lars Jepsen-Sølvhøj kørekortet i tre år, en bøde på 38.000 kroner og altså hans plads i byrådet i Frederikssund.

En dom for spirituskørsel er dog ikke altid lig med en politisk ekskludering. I efteråret 2013 blev en lokalpolitiker erklæret valgbar efter at være idømt en betinget frakendelse af kørekortet og en bøde på 20.000 kroner for at have kørt bil med en promille på 0,73.

En lidt for tung fod på speederen anses ikke som udgangspunkt som problematisk i nævnet. I hvert fald er ingen af 17 fartsyndere blevet erklæret ikke-valgbare.

Selv et byrådsmedlem, der i efteråret 2014 kørte 151 km/t, hvor der måtte køres 110 km/t, og både fik en bøde på 5500 kroner og to klip i kørekortet, fik lov at blive siddende i byrådet.

Et bid, terror og døde får

Flere af de otte sager, der ikke involverer et køretøj, er både kuriøse og dramatiske. Eksempelvis fik medlem af Skive Byråd, fåreavler **Carsten Veile** (S), i efteråret 2012 en bøde på 15.000 kroner for vanrøgt, efter at ni udmagrede får var fundet døde på hans grund. Et år senere afgjorde Valgbarhedsnævnet, at Carsten Veile på trods af dommen var valgbar. Nævnet kunne dog have sparet sig, da Carsten Veile i mellemtiden havde forladt byrådet.

I den på papiret mere alvorlige afdeling blev Enhedslistens Ulrik Kohl i 2008 idømt seks måneders betinget fængsel for at støtte terror, da han som en del af gruppen Fighters+Lovers havde solgt T-shirts og parfume med den hensigt at sende overskuddet til den palæstinensiske organisation PLFP og den colombianske organisation FARC, som begge er på EU's liste over terrororganisationer og har flere menneskeliv på samvittigheden. Det forhindrede dog ikke Valgbarhedsnævnet i med henvisning til en forældelelsesfrist på tre år at erklære ham valgbar, efter han i 2013 blev valgt ind i Borgerrepræsentationen.

Og så var der løsgængeren i Viborg, Benny Ragner, der i landsretten i januar 2013 fik stadfæstet en byretsdom på 60 dages fængsel, efter han på et pizzaria i Viborg en tidlig sommermorgen i 2012 havde slået en gæst bevidstløs og bidt en medarbejder i armhulen. Sammen med Lars Jepsen-Sølvhøj er han den eneste, som Valgbarhedsnævnet siden 2013 har fundet ikke-valgbar.

Ikke alle skal smides ud

I enkelte tilfælde når Valgbarhedsnævnet slet ikke at åbne en sag, før politikeren i fedtefadet kommer nævnet i forkøbet og tager sit gode tøj og går. Senest valgte Langelands langfingrede løsgænger John Morville i starten af marts at forlade byrådet efter at have fået en dom på fem måneders betinget fængsel for at stjæle en bil fra sin arbejdsgiver og sælge den videre.

Og i maj 2013 måtte Venstres John Tange trække sig, to uger efter han tog plads i byrådet i Stevns som stedfortræder. Efter lidt tænketid havde Venstregruppen fundet frem til, at hans dom for dokumentfalsk i en forsikringssag måske alligevel var en tand for alvorlig til, at han kunne regnes som valgbar, og i samme ombæring blev hans kandidatur til kommunalvalget sløjfet.

Det er i øvrigt usandsynligt, at Valgbarhedsnævnet behøver tage stilling til valgbarheden af det tidligere socialdemokratiske medlem af Horsens Byråd, Yunus Coban, der 7. april forventes dømt for i større eller mindre grad at have været involveret i indsmuggling af 20 kilo kokain og heroin. Han nåede nemlig at forlade byrådet, inden han blev anholdt.

Seks tiltalte fra tøjfirmaet Fighters+Lovers, heriblandt Ulrik Kohl fra Enhedslisten, blev i 2009 af Højesteret dømt for terrorstøtte via salg af T-shirts til støtte for oprørsbevægelsen FARC i Colombia.

Foto: Carsten Snejberg / Polfoto

Sager for valgbarhedsnævnet

I perioden 2013-2016 er 29 sager kommet for Valgbarhedsnævnet. To har udløst tab af valgbarhed. Syv sager vises her. Resten har drejet sig om trafikforseelser, der har udløst bødestraffe, klip og en enkelt betinget frakendelse af kørekortet.

Carsten Veile (S)
Skive

Der blev fundet døde og afkræftede får på Carsten Veiles mark, og han blev siden tiltalt for vanrøgt af dyrene.

Dom: Bøde på 5000 kroner

Lisbeth Møller (EL)
Halsnæs

Var med i en gruppe demonstranter, der sang og kastede flyers i Folketingssalen.

Dom: 10 dagbøder à 200 kroner med forvandlingsstraf af fængsel i 10 dage

Thomas Christfort (K)
Vordingborg

Medarbejder på Thomas Christforts Nybøllegaard havde dumpet to tons kornaffald i havet.

Dom: Bøde på 20.000 kroner

Jørgen Popp Petersen (S)
Tønder

Havde en brasiliansk fodermester uden opholds- og arbejdstilladelse ansat i et par måneder.

Dom: Bøde på 50.000 kroner

Benny Ragner (DF)
Viborg

Har bidt en pizzamand og slået og skubbet til to andre.

Dom: 60 dages ubetinget fængsel

Pernille Bendixen (DF)
Odense

Har til en journalist uberettiget videregivet personfølsomme oplysninger om to svært anbringelige drenge.

Dom: Bøde på 3000 kroner

Lars Jepsen-Sølvhøj (S)
Frederikssund

Kørte bil med 1,5 i promille

Dom: Bøde på 38.000 og ubetinget frakendelse af kørekortet i 3 år

Vi er altid åbne for idéer, vi ikke selv har tænkt

Når vi taler om fremtidens energiformer, er de offentlige indkøbere blandt Danmarks mest innovative. Derfor bliver vi hver eneste dag klogere på det, vi ved – og det, vi ikke ved endnu, så du får den helt rigtige løsning.

Vi er der, hvor vores kunder er
Hos OK samarbejder vi tæt med vores kunder, så det grønne fokus også bliver økonomisk bæredygtigt. I dag kan vi byde på både brint-, metanol- og biogastankstationer, svanemærkede vaskehaller, certificeret vindmølleenergi, klimavenlige varmepumper og meget andet, som sikrer, at du får lige præcis dén energi, du har brug for.

Det forpligter at være kundeejet
Vi er et 100 % danskejet energiselskab. Og vi ved af erfaring, at det kræver erfarne specialister og dygtige udbudskonsulenter at levere løsninger, der passer præcist til dine energikrav og ønsker for fremtiden. For uanset hvor kloge vi hver især er, tænker flere hjerner bedre end én.

Ring og få en god dialog
Har du en god idé, eller vil du høre mere om dine muligheder på markedet, er du meget velkommen til at ringe til os.

Charlotte Holze
Udbudskonsulent
30 70 59 76
chl@ok.dk

Louise Seehausen
Udbudskonsulent
21 39 51 29
lss@ok.dk

www.ok.dk/offentlig

OK
Energien er jeres

Selvom kritikere gennem tiderne blandt andet har kaldt Anker Jørgensen en "økonomisk katastrofe", huskes han i dag som autentisk, folkelig og med stor integritet. Billedet her er fra 1987, hvor Anker, som han helst ville kaldes, er i færd med en af sine yndlingsaktiviteter: læsning.

Foto: Mik Eskestad / Polfoto

Vajsenhusbarnet der blev statsminister

Anker Jørgensen delte vandene som politiker. Da han den 20. marts døde, var de fleste danskere samlede om at hylde ham som menneske.

farvel

Af Susanne Sayers
susanne@kommunen.dk

- Ja, jeg er altså den nye statsminister, sagde den lille mand med det trimmede skæg og den uregerlige hårtot højest på issen, hvor resten af håret for længst havde trukket sig tilbage, selvom han kun lige var fyldt 50.

- Det ved jeg skam godt, hr. statsminister, svarede dronning Margrethe, der var næsten lige så ny i jobbet som Anker Jørgensen og tårnede sig op over ham - et faktum, han senere beklagede i sin dagbog. - Jeg læser jo også aviser, tilføjede hun.

Episoden står beskrevet i Alex Frank Larsens portrætbog af Anker Jørgensen: "Anker - et liv med fejder", og her kan man også læse, hvordan Anker som ny og uventet statsminister nægtede at få en sort Mercedes som ministerbil. Den mindede ham for meget om nazisternes Tyskland, og det kunne den gamle modstandsmand ikke bære. Så hellere en mørkegrå Ford.

Og sådan trådte vajsenhusbarnet fra Amager ind på scenen som Danmarks øverste politiske leder en oktoberdag i 1972. Jens Otto Krag havde - overraskende for mange - peget på fagforeningsmanden som sin efterfølger, og i otte år stod Anker Jørgensen i spidsen for en række danske regeringer.

I hans tid var der valg hvert andet år, der var konstant økonomiske forhandlinger, og opturstresserne var forvandlet til krisehalvfjerdserne med stigende arbejdsløshed, oliekrise, international uro og udgifter til velfærd, som bragede i vejret. Kommunekasserne var pressede ovenpå kommunesammenlægningerne i 1970, og det fik Anker Jørgensen at mærke.

Anker Jørgensen døde kort før påske, 93 år gammel. Historikerne er uenige om hans politiske eftermæle: Var han en økonomisk katastrofe for Danmark eller tværtimod en underkendt og dreven politiker, der fik Danmark og velfærdssamfundet gennem en svær tid i langt bedre behold, end man kunne forvente? Begge fortællinger har deres tilhængere, og i hans regeringstid var danskerne også splittede. Modstanderne kunne en gåde: Hvad er lighed mellem en 5-øre og Anker Jørgensen? Den er lille, rød og intet værd.

Men da han døde, var nationen i sjælden grad samlet om at hylde mennesket Anker Jørgensen, den store, lille mand, som særligt efter sin regeringstid blev et symbol på både en tid og et ideal: den jævne, djærve, uforfærdede og socialt ordentlige dansker med hjertet på rette sted.

Karriere i fagbevægelsen

Nogle af de ord, som er gået igen i nekrologer og mindeord i både aviserne og på de sociale medier, er autentisk og folkelig og med stor integritet.

Anker var på fornavn med danskerne, som få statsministre har været det før eller siden. Når han tog telefonen på sit statsministerkontor, sagde han også bare "det er Anker"; der skulle ikke være så meget fikumdik der. Han kunne også være direkte overfor andre landes statsledere, når han var uenig. Han var ikke brovtende, men han pakkede omvendt ikke sine meninger ind i diplomatiske jakkesæt.

Anker Jørgensen blev den foreløbig sidste arbejder, der fik statsministerposten, men det betød ikke, at han var uvidende eller ubelæst. Tværtimod var han særdeles velbevandret i blandt andet historie og filosofi, og han skrev også selv.

Men det er billedet af arbejdsmanden, der er blevet stående. Historien om Anker er også historien om en mand af beskedne kår, som tidligt blev forældreløs og vajsenhusbarn og arbejdede sig op fra cykelbud til statsminister.

Hans vej til magten gik gennem fagbevægelsen, hvor han først blev tillidsmand og siden næstformand i den lokale afdeling af Lager- og Pakhusarbejdernes Forbund. I 1956 blev han lokalformand og i 1962 formand for transportgruppen.

Sideløbende arbejdede han sig frem i Socialdemokratiet, og i 1964 blev han valgt ind i Folketinget, men det var som fagforeningsmand, han for alvor gjorde sig gældende. I 1968 blev han formand for Arbejdsmandsforbundet - det, der senere blev til SiD og i dag er 3F - og her viste han under konflikter, at han både evnede at stå fast og være pragmatisk, ikke mindst i forhold til den højspændte debat om, hvorvidt Danmark skulle med i EF, som EU hed dengang. Anker Jørgensen var for, selvom hans forbundsmedlemmer var imod, og han holdt fast i sin støtte til det europæiske projekt. Det skaffede ham en del fjender.

Han viste også, at han fornemmede tidens strømninger: Blandt andet sikrede han 16 kvindelige kranførere hos B&W ligeløn i forhold til deres mandlige kolleger.

Vanskelig regeringstid

Der var mange årsager til, at Jens Otto Krag valgte netop Anker Jørgensen som sin efterfølger, men det var ikke lige populært alle steder. Selvom LO's daværende magtfulde formand, Thomas Nielsen, var den første til at sige god for Anker som statsminister, var Thomas Nielsen indædt modstander af den nye statsminister, som han blandt andet kaldte 'den lille lort', 'den lille diktator', 'den lille Napoleon' og andet fra samme skuffe. Konflikten med fagbevægelsen kom til at præge hans regeringstid.

Anker Jørgensen måtte ved sit første valg i 1973 se sit parti decimeret, da blandt andet Fremskridtspartiet tordnede ind i Folketinget ved det såkaldte jordskredsvalg, og han overlod regeringsmagten til Venstres Poul Hartling.

Venstreregeringen fik dog en kort levetid. I 1975 kom Anker atter tilbage som statsminister, og dér blev han, til han trådte tilbage i 1982, da han ikke kunne skabe flertal for sin økonomiske politik. Han overlod uden valg magten til den konservative Poul Schlüter, og fem år senere overlod han formandskabet for Socialdemokratiet til Svend Auken.

Måske blev Anker Jørgensen først for alvor populær og vel folkekær i ordets egentligste forstand, da han trak sig fra magten. Han blev navnlig på sine ældre år hyldet for sin integritet - der var en aura af noget ægte over Anker, som boede i Sydhavnen og aldrig var for fin til at tale med mennesker fra alle lag og lande. Hans popularitet blev ikke mindre, da det lykkedes ham at hente 16 danske gidsler hjem fra Irak i 1990.

Hans politiske eftermæle er først og fremmest efterlønnen og den femte ferieuge, som han fik gennemført. Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som gjorde danske ansatte til medejere af danske virksomheder og på den måde var en slags økonomisk demokrati, blev også oprettet i hans regeringstid.

"Da han døde, var nationen i sjælden grad samlet om at hylde mennesket Anker Jørgensen, den store, lille mand, som særligt efter sin regeringstid blev et symbol på både en tid og et ideal: den jævne, djærve, uforfærdede og socialt ordentlige dansker med hjertet på rette sted. "

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Trine Schøning Torp** (SF)

REEL SAMSKABELSE ER GOD POLITIK

Velfærdsstaten er under pres, og vi står med store sociale, sundhedsmæssige og miljømæssige udfordringer, ovenikøbet ulige fordelt mellem boligområder og mellem land og by.

Det står efterhånden mere og mere klart, at gold nedskæringspolitik og vedblivende effektiviseringer ikke løser vores problemer, men derimod skridt for skridt opløser den samfundsmæssige solidaritet mellem borgerne. Vi skal derfor bevæge os ad en helt anden vej:

I de fleste kommuner er 'samskabelse' i dag blevet synonym med et nyt ligeværdigt samarbejde med civilsamfund og borgere. Når man ser på de nye samarbejder, er det dog i mine øjne ikke ligegyldigt, hvordan de bliver udfoldet, eller hvilken rolle kommunerne spiller. Det handler nemlig ikke om den konkrete opgavefordeling mellem civilsamfund og fagprofessionelle, men i højere grad om, hvordan vi skaber rammer for, at borgerne får de bedste muligheder for både støtte, omsorg og medvirken og dermed udfoldelse af egne interesser og værdier.

Det er ikke kun dét råstof, et demokrati er skabt af - det er også nødvendige overvejelser, hvis vi vil opretholde et velfærdssamfund med lige adgang for alle. At samskabe er at forhandle helt lokalt. Når vi samskaber, er der værdier og politik på spil. Det gælder såvel for den frivillige organisation, kommunens medarbejdere, grupper af borgere som for virksomheder. Samskabelse kræver derfor først og fremmest en forholden sig til værdier og formål, inden der tænkes i opgaver. Hvis vi ønsker et velfærdssamfund med lige muligheder for alle, skal samskabelse bygge på værdier som demokrati, lighed og fællesskaber. Og ikke på den stærkestes ret.

> **"At samskabe er at forhandle helt lokalt."**

Når vi samskaber, skal vi derfor:

1. Sidestille borgernes erfaringsbaserede viden med den faglige viden. Civilsamfundet skal ikke erstatte den faglige medarbejder, men derimod arbejde sammen med socialrådgiveren, pædagogen og læreren om at skabe bedre løsninger. Når borgerens egen erfaringsbaserede viden og netværk sættes i centrum for løsninger, bliver vores samfund mere demokratisk. Når løsninger skabes sammen med borgerne fremfor til borgerne, får vi adgang til både viden og ressourcer, som gør det muligt at skabe mere effektive og bæredygtige løsninger. Professionelle skal ikke være mindre faglige; de skal blot bruge fagligheden i samarbejde med andre.
2. Opbygge stærke, lokale infrastrukturer til netværk, dialog og samarbejde. Det er vigtigt, at der ikke kun samarbejdes med dem, "der er ligesom os selv", eller "dem, vi lige kender". Der skal derfor ikke kun samskabes på baggrund af kommunale effektivitetshensyn, men også på baggrund af værdier om demokratisk deltagelse og lighed.
3. Balancere mellem individuel og kollektiv samskabelse. Individuel samskabelse kan skabe værdi for den enkelte borger. Men med baggrund i de individuelle løsninger kan vi også tænke i organisatoriske løsninger på tværs i lokalområdet, der har en bredere betydning for flere borgere og borgergrupper - og på den måde skabe netværk på tværs af sociale skel. Dermed øges også den sociale mobilitet.
4. Tage udgangspunkt i borgernes demokratiske rettigheder og interesser: Civilsamfundets mange foreninger og uorganiserede borgergrupper er baseret på interesse- og værdifællesskaber. Samskabelse skal derfor allerede ske ved planlægning og udfoldelse af løsninger og ikke alene på baggrund af forhåndsdefinerede kommunale fokusområder. Derved sikres på en og samme tid demokrati og effektivitet. Det er helt enkelt mere effektivt også at få kvalificeret sin indledende problemforståelse af borgere og interessenter samtidig med, at det skaber større medejerskab. Derudover sikres, at samskabelsen ikke reduceres til at handle om at få løst nogle kommunale opgaver, men om reel demokratisk deltagelse.

Den politiske ledelse skal moderniseres

Den øgede kompleksitet skaber behov for en modernisering af den politiske ledelse i kommunerne. Og så skal tilliden genetableres, mener Greves afgående kommunaldirektør **Allan Vendelbo**.

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Det er 22 år siden, Allan Vendelbo havde første arbejdsdag som kommunaldirektør. Dengang hed arbejdspladsen Stenløse Kommune. Siden har han på nærmeste hold oplevet udviklingen i den kommunale forvaltning. Først som kommunaldirektør i både Høje-Taastrup og Ballerup, siden som konsulent i Lundgaard Konsulenterne og de seneste fem år som kommunaldirektør i Greve. 1. april sluttede llan Vendelbos tid i den kommunale forvaltning, og han ser tilbage på en lang karriere med mange omstillinger. Reformen, sammenlægningerne og den løbende kompetenceudvikling har gjort den kommunale forvaltning professionel og dygtig, men politikerne har stadig sværere ved at følge med.

- Den politiske konstruktion er i bund og grund fra 1970, og dengang var en kommune noget helt andet end i dag. Der er et meget påtrængende behov for at få kigget på en modernisering af den politiske ledelse i kommunerne, siger Allan Vendelbo.

I en gennemsnitlig kommune med 50.000 indbyggere, 5.000 ansatte og et budget på et par milliarder løber dagsordnerne til hvert byrådsmøde snildt op på hundrede sider eksklusive bilag.

- Har man fuldtidsjob og familie, er der saftsuseme ikke mange timer til at kunne få et indblik i så stor og kompleks en virkelighed, siger Allan Vendelbo, og derfor kan det godt opleves, som om afstanden mellem det politiske og det administrative niveau er øget over årene.

Det er en umådelig svær opgave at være byrådsmedlem i dag med den kompleksitet og den tyngde, som opgaverne har. Men det må for alt i verden ikke udvikle sig til en mistillid mellem det politiske og det administrative system, siger han. Det er derfor, der er brug for en modernisering.

Assistance til byrødder

En løsning kunne eksempelvis være at tildele byrådsmedlemmer nogle timer hver måned i sekretariatsbistand, så man kan hjælpe i forhold til den arbejdsbelastning, som det enkelte byrådsmed-

En løsning på den øgede arbejdsbyrde kunne være et par timers sekretariatsbistand til byrødderne, mener Allan Vendelbo.

Foto: Greve Kommune

"Den stigende kompleksitet gør det mere og mere vanskeligt at formidle til almindelige borgere, og hvis vores byrådsmedlemmer ikke har tid nok til at sætte sig ordentlig ind i sagerne, så vil de heller ikke være i stand til det, og så vil det begynde at knirke i den folkelige opbakning til kommunestyret."

Allan Vendelbo

Blå bog

Allan Vendelbo

- **Født 24. juni** 1955
- **Uddannet cand.scient. i** human geografi på Aarhus Universitet
- **Fra 1985 til** 1990 ansat i KL som konsulent og projektleder og senere kontorchef
- **Tidligere kommunaldirektør i** Stenløse, Høje-Taastrup og Ballerup Kommune
- **Tidligere salgs- og** marketingdirektør i SKI
- **Den 1. april** tiltrådte Allan Vendelbo som chefkonsulent hos Lundgaard Konsulenterne.

lem oplever, foreslår Allan Vendelbo.

- Der er behov for, at vi gør et eller andet, og det ville være godt med praktisk hjælp, siger han og peger på, at flere undersøgelser har afsløret en opfattelse af, at det er embedsværket, der træffer beslutningerne, fordi hverken befolkningen eller byrådsmedlemmerne kan gennemskue en stadig mere kompleks lovgivning og implementering.

- Deri ligger kimen til en manglende legitimitet til folkestyret som sådan, og vi skal være meget opmærksomme på, at vi ikke i vores bestræbelser på at effektivisere og lave stordrift glemmer, at folkestyret er dét gode grundlag, hvorpå kommunestyret hviler, siger Allan Vendelbo.

Samtidig har kommunerne både på politisk og administrativt niveau en stadig større opgave med at udvise åbenhed og fortælle om beslutninger og processer.

- Den stigende kompleksitet gør det mere og mere vanskeligt at formidle til almindelige borgere, og hvis vores byrådsmedlemmer ikke har tid nok til at sætte sig ordentlig ind i sagerne, så vil de heller ikke være i stand til det, og så vil det begynde at knirke i den folkelige opbakning til kommunestyret, advarer Allan Vendelbo.

Tilliden skal genskabes

En anden udfordring, som den afgående kommunaldirektør peger på som en af de vigtigste for kommunerne, er Folketingets manglende tillid til kommunernes opgaveløsning og det ønske om styring og kontrol, som politikerne på Christiansborg udviser.

- Der er en umådelig stor lyst på Slotsholmen til at reagere i stort set alle situationer, hvor der er utilfredshed med en kommunal opgaveløsning, uanset om det er en generel tendens eller et enkeltstående tilfælde. Det er en klar uskik, og det medfører lavere effektivitet i den kommunale opgaveløsning, siger Allan Vendelbo.

Det er fuldstændig legitimt, at man har en politisk ambition om at styrke nogle områder, siger han, men de statslige krav og prioriteringer på kommunernes vegne overser og underkender alt det, der allerede bliver gjort.

- Man bliver bedt om at lave noget, som i virkeligheden er overflødigt. I stedet burde man sikre en rammelovgivning, der gør, at de dygtige og professionelle kommuner selv fik langt større indflydelse på, hvordan man skal tilrettelægge opgaveløsningen, siger Allan Vendelbo.

Den manglende tillid til og tro på, at kommunerne kan løse deres opgaver, smitter også af politisk, mener den tidligere formand for Kommunaldirektørforeningen.

- Embedsmændenes manglende tillid til det kommunale system, ville jeg ønske, man kunne nedtone. Jeg tror, man får langt den bedste ressourceudnyttelse, hvis man lader kommunerne stå for prioriteringen, siger han.

Samtidig må kommunerne også erkende, at der er behov for en klarere definition af de kommunale kerneopgaver, hvis de skal løses på en måde, der tilfredsstiller Folketingets politikere.

- Det gælder i alle offentlige instanser, at der er behov for at få støvet kerneopgaven af og genopfinde den i den kontekst, vi står i. Det er vi nødt til at arbejde meget mere systematisk med for at give vores medarbejdere mulighed for at arbejde professionelt og målrettet, siger Allan Vendelbo.

Send debatstof til os:
Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

29

procent af det samlede antal ubetingede frihedsstraffe og samfundstjenestedomme for overtrædelse af straffeloven udgjordes i 2015 af domme om samfundstjeneste
Kilde: Danmarks Statistik

NYE VEJE

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre. *Kommunen* inviterer en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

Carsten Greve
Professor, CBS

Anne Reff
Lektor, CBS

Ønskes: Et nyt narrativ om offentlig værdiskabelse

Nordsjællands Politi har lanceret initiativet "Tryk Politi", og det er en meget enkel innovation. Borgerne tilmelder sig en sms-tjeneste hos politiet. Hvis politiet for eksempel hører om en dement person, der er gået hjemmefra, kan politiet i det geografiske område sende en målrettet sms, og borgerne i området kan melde tilbage til politiet, hvis de har fundet personen. Hvorfor er denne innovation brugbar? Den skaber et nyt narrativ om offentlig ledelse. Politiet i Nordsjælland tog et konkret initiativ og skabte denne løsning. 1) Den har ikke kostet særlig meget at etablere og organisere (sms-teknologien findes som bekendt allerede, og alle har en mobiltelefon). 2) Den giver legitimitet til politiet, fordi borgerne kan se, at politiet har fokus på deres område. 3) Den skaber konkret værdi for borgerne og for samfundet, når den hjælper med at løse en konkret udfordring som, hvis en dement går hjemmefra og bliver fundet. "Tryk Politi" er blot et af mange eksempler på, hvordan offentlige ledere og borgere i fællesskab kan skabe offentlig værdi. Det behøver ikke at koste en hulens masse penge. Just-do-it-innovation kunne være betegnelsen for denne type. Gennem vores undervisning af offentlige ledere på alle niveauer i den offentlige sektor er vi stødt på mange gode eksempler på, hvordan offentlige ledere gebærder sig ansvarligt og innovativt. Andre eksempler kunne være "Speedleje" på et hospital, hvor læger og sygeplejersker går sammen om at forberede operationsstuen til næste patient. I stedet for at overlade hele arbejdet til sygeplejerskerne hjælpes læger og sygeplejersker ad, og der kan blive plads til, at flere patienter kan blive opereret. Et tredje eksempel kan være, når parkerne i København udnyttes til nye formål og borgerne hjælper til med oprydningen for eksempel efter festivaler. Her er det også små indsatser med fælles hjælp, der skal til, for at der bliver skabt synlige resultater. Endelig er der eksemplet med skolelederen, der er med i et udviklingsprojekt efter folkeskolereformen. Projektet handler om "synlig læring", hvor skoleledelsen skal lede medarbejdernes læring på baggrund af systematiske data om elevprogression, og hvor både medarbejderteam og elever kan følge deres egen progression.

"Offentlige ledere brænder for at levere en god service for borgerne hver evig eneste dag. Et alternativt narrativ for den offentlige sektor kan derfor være at se offentlige ledere og deres samarbejdspartnere som skabere af offentlig værdi."

Offentlig værdiskabelse

Til sammen tegner de nævnte eksempler et billede af offentlig værdiskabelse i praksis. Offentlig værdiskabelse er et begreb, som Harvard-professoren Mark Moore har lanceret, og som der nu er mange publikationer om og eksempler på. Moores idé var enkel: Den private sektor skaber privat værdi for kunder, aktionærer og investorer. Hvad gør offentlige ledere i den offentlige sektor? De skaber værdi ikke kun for den enkelte borger, men også for hele samfundet. Modsat den private sektor kan man bare ikke sætte en pris på den værdi, der frembringes. Hvad der udgør værdi i den offentlige sektor, er noget, der vurderes af borgerne og i praksis af de folkevalgte politikere i Folketinget, regionsrådene og kommunalbestyrelserne.

Offentlig værdiskabelse er relevant i dagens offentlige sektor, fordi de offentlige ledere er blandt dem, der hele tiden skal søge efter nye måder at skabe offentlig værdi på. Moore betegner offentlige ledere som "opdagelsesrejsende" (explorers), der skal udforske nye muligheder for at skabe offentlig værdi for borgerne.

Offentlig værdiskabelse foregår ikke alene ved de offentlige lederes indsats isoleret set. I dagens offentlige sektor arbejder offentlige ledere aktivt sammen med medarbejdere, politikere, borgere, organisationer, NGO'er og endda private virksomheder for at skabe offentlig værdi. Offentlig værdiskabelse er en proces, der inddrager mange aktører i netværk og partnerskaber. Tænk blot på folkeskolereformen, der som bekendt ikke kan implementeres fra Slotsholmen alene, men kræver aktiv medvirken fra lokalsamfund, idrætsforeninger, lokale virksomheder, forældre og selvfølgelig elever. Folkeskolereformens værdiskabelse er afhængig af en masse forskellige aktører, hvoraf de offentlige ledere måske mest har den rolle at understøtte en værdiskabelsesproces. Begrebet om offentlig værdiskabelse er derfor i dag udvidet til at omfatte et ensemble af aktører. Offentlig ledelse er blevet lig med ensemble-ledelse.

En aktiv indsats

Selvfølgelig vil der være dem, der siger, at offentlig værdiskabelse er for snæver en betragtning. At vi stadig taler om at skabe resultater, der kan synliggøres og måles, så andre kan se, hvad der er kommet ud af bestræbelserne. Der vil også være dem, der mener, at tillid er det eneste tilladelige kit, der kan binde politikernes visioner sammen med offentlige lederes og medarbejderes konkrete indsats, og at professionerne blot skal gives fuld autonomi; så bliver alting godt. Til dem kan vi sige, at offentlig værdiskabelse betegner en positiv vision om at gå nye veje i den offentlige sektor.

Offentlig værdiskabelse fremhæver det positive og konstruktive ved offentlige lederes og medarbejderes aktive indsats for at skabe det gode liv for borgerne. Narrativet om den offentlige sektor har brug for en forandring. Der er for meget negativ omtale af "kolde bureaukrater" og for mange bevidstløse effektiviseringskrav uden kontekst og indlevelse. Virkeligheden er som bekendt en anden i den offentlige sektor ude i kommunerne i 2016. I praksis er det vores erfaring, at offentlige ledere er ansvarlige og opsatte på at løse deres kerneopgaver.

Offentlige ledere brænder for at levere en god service for borgerne hver evig eneste dag. Et alternativt narrativ for den offentlige sektor kan derfor være at se offentlige ledere og deres samarbejdspartnere som skabere af offentlig værdi. Tænk på det og på, hvilken offentlig værdi du selv er med til at skabe derude.

”Uber er taxikørsel. De fragter folk fra A til B. Det har ikke noget at gøre med deleøkonomi og samkørsel. Derfor skal Uber og deres chauffører leve op til præcis de samme krav som alle andre. Alt andet er komplet ulovligt.”
Trafikordfører Henning Hyllested (EL) til Politiken

Nej til alenearbejde på bosteder

vold

Dennis Kristensen
formand for FOA

Det er dybt tragisk, at vi endnu engang skal opleve knivdrab i socialpsykiatrien, og mine tanker går til de efterladte. Det er nu femte gang på fire år, at ansatte på bosteder mister livet. Det er simpelthen uacceptabelt. Nu må der handling til, så ansatte, der arbejder med mennesker kan gå på arbejde i forvisning om, at de også kan gå hjem i god behold.

Som udløber af de tidligere drab skal de faglige organisationer mødes med social- og indenrigsministeren og sundheds- og ældreministeren i begyndelsen af maj for at diskutere det krav om en national handlingsplan mod vold og trusler, som organisationerne fremsatte helt tilbage i 2012 og siden har rykket for dialog om både overfor den tidligere og den nuværende regering.

En national handlingsplan skal i mine øjne indeholde

Vold og trusler er et stigende problem for ansatte i socialpsykiatrien. Derfor går FOA til kamp mod alenearbejdstid på landets bosteder.
Foto: Ernst van Norde/Polfoto

”Det er simpelthen for dumt, at ansatte i eksempelvis socialpsykiatrien kan nægtes adgang til journaler fra andre steder og dermed forhindres i at få indsigt i en eventuel særlig risiko.”

både en bekendtgørelse om vold, et tydeligere forbud mod alenearbejde, en lovpligtig landsdækkende uddannelse i voldsforebyggelse, tid til faglig supervision og ikke mindst sikkerhed for vidensdeling mellem sektorer. Det er simpelthen for dumt, at ansatte i eksempelvis socialpsykiatrien kan nægtes adgang til journaler fra andre steder og dermed forhindres i at få indsigt i en eventuel særlig risiko.

De faglige organisationer vil også drøfte, hvordan det sikres, at borgere får det rigtige tilbud med de rette kompetencer og ikke blot det ledige tilbud, samt nedskæringen af sengepladser på de psykiatriske afdelinger og de særlige krav, det stiller, at flere borgere får dobbelte diagnoser eller psykiatriske lidelser kombineret med misbrug.

FOA har tidligere støttet forslaget fra SIND om at nedsætte en volds-havarikommission, som kan undersøge omstændighederne bag voldssituationer. Organisationerne afventer nu en undersøgelse fra Socialstyrelsen om vold på 10 bosteder.

Vold og trusler er et stigende problem for dem, der arbejder med mennesker. Vi kan som samfund ikke tillade os at tage en kalkuleret risiko på de ansattes vegne.

Dét, der kan gøres for at skabe maksimal sikkerhed, skal gøres. Økonomi må ikke være nogen hindring. Og for ringe normeringer må ikke føre til en øget risiko for de ansatte.

Af Knud Abildtrup. **Uden for referat**

Find Odins to ravne frem i stedet for soldaterne

De sorte vindjakker med rygmærker prydet af en dannebrogsskægget Odin er for længst bestilt og delt ud. De første ’soldater’ er begyndt at patruljere i nattelivet rundtomkring. Og med den foreløbige medieomtale, de selvbestaltede borgerværn med det militante navn ’Soldiers of Odin’ har fået, kunne det se ud til, at den finsk-inspirerede form for organiseret selvtægt med åbenlyse tråde til det fremmedfjendske, højrenationalistiske miljø er kommet for at blive - indtil videre da.

De sortklædte vil være ’nattens øjne’, skabe ’tryghed i gaderne’ og om nødvendigt gribe til civile anholdelser. Hm.

Debatten både på de sociale og i de gamle medier går på, om de rockerlignende typer udelukkende skal opfattes som voldsparate tæskehold med nazi-sympatier - eller besindige borgere, der reagerer mod stadig færre patruljerende betjente efter politireformen, sådan som de præsenterer sig selv - eller et sted midtimellem.

- En selvbestaltet borgerværnsgruppe på patrulje i natten - det har vi ikke brug for! Politi og Natteravnene er der, lød det fra Bornholms borgmester Winni Grosbøll (S), for hvem organiseret magtanvendelse ligger tryggere i hænderne på politietaten. På øen er antallet af anmeldte voldsepisoder faktisk styrtdykket gennem de senere år.

”Hvis formålet endelig skulle være at skabe tryghed, kræver det nok mere end sorte jakker og symbolik fra Valhalla.”

I Kalundborg, der ifølge DR har haft faldende kriminalitet gennem flere år, vurderede borgmester Martin Damm (V), at ’Det, de siger med at gøre en utryg by tryg … Jeg tror nærmere, man gør en tryg by utryg med deres tilstedeværelse.’

Og justitsminister Søren Pind (V) mente ikke, at ’den form for selvtægtslignende adfærd tjener noget. Tværtimod vil det føre til, at bekymringer vokser og konflikter eskalerer’, lyder det fra ministeren, mens Odins fodfolk ved deres hvervemøder har brugt mange kræfter på at distancere sig fra at skulle være racistiske flygtninge-modstandere og bedyret, at indvandrere tværtimod skulle være velkomne i geledderne.

Brandværn og fædregrupper

Hvis formålet endelig skulle være at skabe tryghed, kræver det nok mere end sorte jakker og symbolik fra Valhalla. Måske var det værd at overveje, hvorhen det etablerede, lovlydige samfund kan pege, når bekymrede borgere får lyst til selv at gøre en forskel på gadeplan. Utilpassede uromagere i ghettoområderne er med fordel blevet henvist til brandkadetkorps - hvor man også får uniform og disciplin - og gør uomtvistelig samfundsnytte. Frivillige brandværn findes i dag mest i det sønderjyske, men det er måske heller ikke det, der ville tiltrække dem, der i dag søger mod borgerværnene.

Så er der Hjemmeværnet, og herfra skal ikke lyde en opfordring til at dreje Hjemmeværnets opgaver fra at bekæmpe ydre til selvopfundne indre fjender. Men der er jo også Natteravnene - som nok mest rekrutterer blandt teenageforældre, som gerne bistår med kaffe, kondomer og ædru voksen-tilstedeværelse i nattelivet.

De har som regel også varme uniformslignende jakker - og intet behov for at bruge vikinge-symboler. Men for at blive i natteravnsbilledet så var der noget med to ravne på Odins skuldre: Hugin og Munin. De fløj hver morgen ud i verden og satte sig om aftenen på overgudens skuldre og fortalte, hvad der skete. Fuglene skulle være dem, der både tænker mere over tingene, og dem, der husker mere end de fleste.

Lad dem flyve til Athen og Budapest og så komme tilbage og fortælle Odin lidt om, hvordan sortklædte bøller med nationalistiske symboler dér optræder overfor minoriteter. Den slags har vi ikke brug for mere af. Men civilcourage, når det gælder, nabohjælp, fædregrupper, brandkadetter og kloge ravneflokke - kom endelig an, også med ens jakker.

kalender

Send navnestof til os:
Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

"En af de ting, der skal diskuteres på de forestående møder, er, om forkyndere skal have lov til at komme hertil, hvis de eksempelvis har prædiket had i Storbritannien. Der skal vi måske stille nogle større krav end i dag."
Kultur- og kirkeminister Bertel Haarder om øget kontrol med imamer til Berlingske

FOTO: POLFOTO

4. APRIL

Ligestillingsudvalget holder åbent samråd om forældres ligestilling på arbejdsmarkedet

Ligestillingsudvalget har kaldt beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen i åbent samråd om forældres ligestilling på arbejdsmarkedet.

Udvalget har blandt andet bedt ministeren redegøre for det samlede omfang af diskrimination på arbejdsmarkedet med henblik på barsel og graviditet og sin vurdering heraf samt redegøre for regeringens nuværende indsats for at modvirke diskrimination på området. I forlængelse af artiklerne: "Kvinder taber 10 procent i løn per barn" (Politiken) og "Børn trækker kvinders løn ned" (Djøfbladet), hvori det påvises, at kvinders løn i gennemsnit er 20 procent lavere end mænds, bedes ministeren redegøre for, hvilke konkrete initiativer regeringen påtænker at iværksætte med henblik på at mindske løngabet mellem mænd og kvinder.

Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Rasmus Horn Langhoff (S) og Trine Torp (SF).
Værelse 2-133 på Christiansborg.

5. APRIL

Åbent samråd om den danske PSO-model

Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg har kaldt energi-, forsynings- og klimaminister Lars Christian Lilleholt i samråd om den danske PSO-model. Udvalget har bedt ministeren redegøre for mulige løsningsmodeller i forhold til Europa-Kommissionens erklæring om, at den danske PSO-model er traktatstridig. Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af udvalget Villum Christensen (LA).
Værelse 2-080 på Christiansborg

6. APRIL

Åbent samråd om opfølgning på Parisaftalen

Åbent samråd med energi-, forsynings- og klimaministeren vedrørende opfølgning på Parisaftalen. Udvalget har bedt ministeren blandt andet redegøre for, hvordan ministeren forholder sig til, at landenes samlede INDC'er på nuværende tidspunkt ikke reducerer den globale udledning af drivhusgasser tilstrækkeligt hurtigt i forhold til Parisaftalens skærpede temperaturtærskel, og om ministeren er enig i, at det i lyset af Parisaftalen er nødvendigt at øge det klimapolitiske ambitionsniveau i Danmark og EU i forhold til både langsigtede mål og delmål, og hvad regeringen konkret vil arbejde for i den sammenhæng. Samrådsspørgsmål I og J er stillet efter ønske fra Christian Poll (ALT), Maria Reumert Gjerding (EL), Andreas Steenberg (R), Pia Olsen Dyhr (SF) og Jens Joel (S).
Værelse 2-080 på Christiansborg

6. APRIL

Åbent samråd med miljø- og fødevareministeren om luftforurening

Åbent samråd med miljø- og fødevareministeren om at sikre reduktion af luftforurening i Danmark fra udenlandske kilder, jf. MOF alm. del - samrådsspm. AP.
Lokale S-092 på Christiansborg

6. APRIL

Åbent samråd med miljø- og fødevareministeren om NOx-forurening

Åbent samråd med miljø- og fødevareministeren om NOx-forurening, jf. MOF alm. del - samrådsspm. AC-AD.
Lokale S-092 på Christiansborg

7. APRIL

Danske Regioners generalforsamling

7. APRIL

Høring om arealanvendelse med Teknologirådet

Høring om arealanvendelse med Teknologirådet i Miljø- og Fødevareudvalget.
Landstingssalen

7. APRIL

Åbent samråd om Statsrevisorernes kritik i udbyttesagen

Skatteudvalget har kaldt skatteminister Karsten Lauritzen i samråd om den kritik af Skatteministeriet og SKAT, som Statsrevisorerne udtrykker i beretning nr. 11/2015 om SKAT's forvaltning af og Skatteministeriets tilsyn med refusion af udbytteskat. Udvalget har bedt ministeren kommentere den kritik af Skatteministeriet og SKAT, som Statsrevisorerne har rettet i beretningen om SKAT's forvaltning af og Skatteministeriets tilsyn med refusion af udbytteskat, herunder hvorfor udbetalingen af refusion af udbytteskat først meget sent blev stoppet, og hvordan SKAT uden lovhjemmel har kunnet uddelegere kontrolbeføjelser til tre banker. Samrådsspørgsmål S-W er stillet efter ønske fra Jeppe Bruus (S), Dennis Flydtkjær (DF), Rune Lund (EL), Merete Riisager (LA), René Gade (ALT), Lisbeth Bech Poulsen (SF) og Martin Lidegaard (R).
Lokale 2-080 på Christiansborg

7.APRIL

Regionalt KL-dialogmøde

KL afholder en række dialogmøder for lokalpolitikere frem mod økonomiforhandlingerne med regeringen i maj.
Holstebro

8. APRIL

Regionalt KL-dialogmøde

KL afholder en række dialogmøder for lokalpolitikere frem mod økonomiforhandlingerne med regeringen i maj.
Slagelse

11. APRIL

Regionalt KL-dialogmøde

KL afholder en række dialogmøder for lokalpolitikere frem mod økonomiforhandlingerne med regeringen i maj.
Rebild

12. APRIL

Åbent samråd om behovet for et øget antal dagsinstitutioner, modtageklasser med videre som følge af det øgede antal flygtninge

Børne- og Undervisningsudvalget har kaldt ministeren for børn, undervisning og ligestilling, Ellen Trane Nørby (V), og social- og indenrigsminister Karen Ellemann (V) i samråd om behovet for et øget antal dagsinstitutioner og modtageklasser, om kommunernes mulighed for at sikre et tilstrækkeligt antal lærere og pædagoger og om trivsel og læring i modtageklasserne. Udvalget har blandt andet bedt ministrene om at redegøre for deres holdning til, at det i et internt notat fra KL vurderes, at kommunerne i år skal oprette 80 daginstitutioner, ansætte 1200 flere pædagoger og etablere 300 modtageklasser for at kunne bistå de mange flygtninge, der ventes at komme til Danmark i år. Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Jacob Mark (SF).
Værelse 2-080 på Christiansborg

12. APRIL

Åbent samråd om sagsbehandlingstiden i asylsager og sikkerhedsscreening af asylsøgere

Åbent samråd med udlændinge-, integrations- og boligministeren og justitsministeren om sagsbehandlingstiden i asylsager og sikkerhedsscreening af asylsøgere.
Lokale 2-133 på Christiansborg

12. APRIL

Åbent samråd med justitsministeren om administrative frihedsberøvelser

Åbent samråd med justitsminister Søren Pind om administrative frihedsberøvelser. Udvalget har bedt ministeren redegøre for, hvordan man vil sikre, at administrative frihedsberøvelser ikke anvendes unødigt, herunder at denne form for indgrebikke anvendes overfor personer, der ikke har gjort noget ulovligt. Samrådsspørgsmål AZ er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).
Lokale S-092 på Christiansborg

12. APRIL

Regionalt KL-dialogmøde

KL afholder en række dialogmøder for lokalpolitikere frem mod økonomiforhandlingerne med regeringen i maj.
Billund

13. APRIL

Åbent samråd om udgifterne til boligydelsespakke

Åbent samråd med beskæftigelsesministeren og finansministeren om udgifterne til boligydelsespakken, jf. BEU alm. del - samrådsspm. AP
Lokale 2-080 på Christiansborg

15. APRIL

SF's landsmøde

Vingsted Hotel & Konferencecenter, Vingsted Skovvej 2, 7182 Bredsten

21

procent af fædre til et barn født i 2014 var ikke berettiget til barselsorlov på dagpenge.
Kilde: Danmarks Statistik

Kommuner

ALLERØD

Ny skole- og dagtilbudschef

Områdesouschef i Københavns Kommunes børne- og ungdomsforvaltning, Dorthe Lund Nielsen, er tiltrådt som skole- og dagtilbudschef i Allerød Kommune. Det skriver Danske Kommuner. Hun afløser Thomas Kirkegaard, der blev konstitueret i stillingen, da den for godt et år siden blev oprettet ved sammenlægning af skole- og dagtilbudsafdelingen. Thomas Kirkegaard er nu vendt tilbage til stillingen som skoleleder på Lynge Skole.

NORDJYLLAND/JAMMERBUGT

Marinus på vej ud af kommunalpolitik

MF **Morten Marinus** (DF), der også er viceborgmester i Jammerbugt, er på vej ud af kommunalpolitik. Han har meddelt sin partiforening, at hvis han stadig er MF op til KV17, ønsker han ikke at stå på stemmesedlen, skriver Nordjyske. Han er til gengæld klar til at stille op til regionsrådet, hvor han sad i to år, før han i 2011 kom i Folketinget.

- Det er ingen hemmelighed, at Dansk Folkeparti i øjeblikket ikke har så megen indflydelse, som vi burde, i regionsrådet. Det kan skyldes, at vi tre gange i denne valgperiode har skiftet gruppeformand, og at den partifælle, der fik pladsen i det centrale forretningsudvalg (Vivi Jensen, red.), siden har forladt DF, så vi ikke sidder med ved bordet dér. Det vil jeg gerne være med til at ændre på ved at sikre en vis kontinuitet, siger Morten Marinus.

SKANDERBORG

Ny ældrechef

Lis Kaastrup Jensen bliver ny chef for ældre- og handicapområdet i Skanderborg Kommune. Hun har tidligere været sundheds- og omsorgschef i Viborg Kommune. Blandt 22 meget kvalificerede ansøgere valgte et enigt ansættelsesudvalg at pege på 57-årige Lis Kaastrup Jensen, der også har været chefsygeplejerske og medlem af direktionen for Sygehus Himmerland. Hun tiltræder som ældre- og handicapchef den 1. april, er uddannet sygeplejerske og har diplom i ledelse og en master i offentlig administration.

HØRSHOLM

Forlader DF

- Jeg synes, det er en nationalsocialistisk bestyrelse, der er trådt til, og det kunne jeg ikke være en del af. Det siger nuværende løsgænger i kommunalbestyrelsen i Hørsholm, **Gitte Burchard**, ifølge Frederiksborg Amts Avis. Hun har i protest mod en ny lokalbestyrelse, der væltede hendes samlever af formandsposten, og partiets landspolitiske linje, meldt sig ud.

- Landspolitisk har jeg længe været uenig i Dansk Folkepartis udenrigspolitiske kurs, hvor partiet længe og konsekvent har været med til at føre krig og bombe andre nationer uden hensyntagen til, hvad dette har måttet medføre af lidelser og flygtningestrømme for hele befolkningsgrupper, siger Gitte Burchard, som også kalder partiet fuldt af floskler. Det var dog den nye bestyrelse i lokalafdelingen, som fik Gitte Burchard til at melde sig ud af partiet.

ODENSE

To chefer udskiftes

Beskæftigelseschef i Odense Kommune **Søren Heide Petersen** er fratrådt i Beskæftigelses- og Socialforvaltningen i Odense Kommune. Søren Heide Petersen har haft ansvaret for området 'Job' i koncernledelsen, der har fem medlemmer, der hver især er ansvarlig for et område. To af de andre koncernchefer, Hanne Sørud og Susanne Kvolsgaard, overtager ansvarsområderne omkring beskæftigelse. Ifølge kommunen sker det efter 'gensidig overenskomst', og direktør René Junker vil ikke udtale sig om personsager til pressen.
Det er ikke kun i Beskæftigelses- og Socialforvaltningen, der sker udskiftning. Lars Bo Kjær har efter gensidig forståelse indgået aftale om fratrædelse som chef for Center for Familie og Unge. I stedet er Jesper Suhr Thomsen konstitueret i stillingen. Han kommer fra en stilling som leder af Kontrol & Regres, som også er en del af Center for Familier og Unge.

ODENSE

Alex Ahrendtsen dropper dobbeltmandat efter KV17

Byråds- og folketingsmedlem Alex Ahrendtsen (DF) fraskriver sig den første del af sin titel, når den nuværende byrådsperiode udløber. Han genopstiller ikke til KV17, skriver Fyens Stiftstidende, og dermed bliver Dansk Folkepartis folketingsgruppe et dobbeltmandat fattigere.

DF skiller sig ellers markant ud fra Folketingets øvrige partier med sin holdning til dobbeltmandater. Mere end dobbelt så mange folketingsmedlemmer fra Dansk Folkeparti som fra alle andre partier tilsammen er også medlemmer af et byråd eller et regionsråd, og også dobbeltmedlemskaber af både byråd og regionsråd er langt talrigere blandt DF'ere end blandt andre partiers repræsentanter. Men fra 1. januar 2018 er Alex Ahrendtsen ikke længere en af dem.

Han blev valgt til Folketinget i 2011, men det er først nu i sin anden valgperiode, han føler sig som 'rigtigt' folketingsmedlem, siger han til Fyens Stiftstidende. Byrådsmedlem har han været siden KV05 og når dermed tre fulde perioder, inden han siger stop.

Regioner

SYDDANMARK

Direktion på plads med to nye direktører

Regionsrådet i Region Syddanmark har tirsdag ansat Rikke Vestergaard og Jens Winther Jensen som koncerndirektører. Dermed er alle fire direktører i koncerndirektionen, der udgør regionens nye topledelse, på plads. Rikke Vestergaard er 48 år og kommer fra en stilling som kommunaldirektør i Kolding, mens Jens Winther Jensen er 47 år og senest har været sundhedsfaglig direktør i Region Nordjylland.

Stat

DE RADIKALE

Tidligere minister Ole Vig Jensen død

Tidligere undervisningsminister **Ole Vig Jensen** (R) er død efter længere tids sygdom, 79 år gammel, oplyser De Radikale. Han var valgt til Folketinget første gang 1971-1973 og kom senere ind igen i 1978, da Folketingets daværende formand Karl Skytte (R) forlod politik. Han beholdt mandatet i 20 år til 1998 og var undervejs kulturminister 1988-1990 under Poul Schlüter (K) og undervisnings- og fra 1996 også kirkeminister 1993-1998 under Poul Nyrup (S).

SOCIALDEMOKRATERNE

Tidligere minister Dorte Bennedsen død

Tidligere kirke- og undervisningsminister Dorte Bennedsen er afgået ved døden i en alder af 77 år, oplyser Socialdemokraterne. Hun blev minister i 1971, men kom først i Folketinget i 1975, hvor hun var medlem frem til 2001.

Dorte Bennedsen fik både kristendom og politik ind med modermælken i hjemmet på Frederiksberg som datter af teologen og filosoffen Hal Koch og hans hustru, den socialdemokratiske kirke- og kulturminister Bodil Koch.

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER
OVER 80%
AF VORES KUNDER SER VI IGEN
– måske pga. vores 650 gratis p-pladser.
Hele Danmarks mødested
Østerøvej 2 5800 Nyborg 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

Vore konsulentydelser
- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SKI-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og –udvikling
- Chef-til-leje

H.C.Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING
Brug proceskonsulenter med topledererfaring. Den erfaring har vi!
Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

Lundgaard Konsulenterne
- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen *i virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

www.lundgaard-konsulenterne.dk

Af Morten Uhrenholdt. Tanker fra hængekøjen

De flygtningestrømme, vi oplever i dag, vil se bagatelagtige ud, hvis klimakrisen ikke afværges. Det er desværre ikke noget, man ser afspejlet i regeringens klimapolitik.
Foto: Santi Palacios / AP / Polfoto

Hva' ska' vi med fremtiden, når vi har fortiden?

Hvis du hører til dem, der de senere år har glædet dig over, at brune og sorte marker ikke har bidraget til vintermørket, men har lyst op i grønne farver, så håber jeg, du har nydt det denne vinter. For nu er det slut. Takket være det blå flertal, der tilsyneladende mener, landbruget er et så vigtigt og perspektivrigt erhverv, at alle hensyn må sættes til side for at stryge det med håret.

Nu var de grønne vintermarker jo ikke indført for at glæde vores øjne. Der var megen mere ræson i det miljøtiltag. De såkaldte efterafgrøder optager den overskydende gødning, så den ikke skylles med vinternedbør til grundvand og vandløb. Gødningen frigives så igen, når afgrøderne om foråret afløses af den kommende planteproduktion. Enkelt og effektivt. Og til gavn for vort fælles miljø.

Men det var dengang. Næste vinter vil den bare, mørke jord være tilbage i de danske vinterlandskaber. For det er SÅ besværligt for landmændene med det grønne vinterdække. Og desuden koster det. Men dén del vægter nok ikke så meget. For mennesker med indsigt i landmændenes tankesæt vurderer, at De Konservatives krav om en tillægspakke til den opsigtsvækkende landbrugspakke ingen effekt vil få.

Det pludseligt grønne parti vil belønne de landmænd, der trods landbrugspakkens store friheder alligevel vil sørge for grønne marker om vinteren. De er tiltænkt 700 kroner for hver grøn hektar. Men, siger eksperter, det vil næppe reducere den ekstra mængde kvælstof, landbrugspakken beriger vort vandmiljø med de næste tre år. Landmændene vil nemlig ikke have ulejligheden med at indkassere den latterlige sum.

Den batter jo heller ikke meget i et erhverv, der årlig hæver 10 milliarder hos skatteyderne. Gu' ve' om det samme bliver tilfældet, når vandforbrugerne skal betale millioner for at bede landmændene om at lade være med at forurene omkring de følsomme grundvandsboringer? Det er jo også frygtelig besværligt for de driftige landmænd.

For nu gælder det produktionen. Eller 'Produktions-Danmark', som vor nye, ungdommelige gødningsminister, Esben Lunde Larsen, skingert erklærer sin uforbeholdne kærlighed, når han skal legitimere det omfattende hærværk mod årtiers miljøfremskridt.

Et element af muggen fortid

Jeg må rent ud tilstå, at situationen kommer bag på mig. Selvfølgelig var jeg klar over, at der er partier, der har været mere end lunkne i deres opbakning til opgøret med fortidens ubegribelige miljøsvineri. Og politikere, der i deres inderste synes, at alt det klimahysteri blot er noget, klidmostre og naturfetichister kan hygge sig med.

Men at vi har fået en regering, der helt åbenlyst erklærer miljøbeskyttelse krig og hadefuldt søger at dæmonisere folk, der arbejder for naturbeskyttelse - det havde jeg ikke fantasi til at forestille mig.

Nu lyder det frejdigt og næsten helt direkte, at alle hensyn - de være sig nok så langsigtede og rettede mod nødvendige problemløsninger - der står i vejen for produktion og lønsomhed nu og her, er af det onde og skal bekæmpes.

Skrået op med vore børn og børnebørns fremtid - nu gælder det landbrugets ve og vel. Nu gælder det vækst og indtjening.

Men det er tilsyneladende ikke hele historien. Der er også et besynderligt element af muggen fortid over den gældende politiske tænkning. Danmark må for guds skyld ikke være et foregangsland. Det var vi ellers for ikke så lang tid siden ganske stolte af at være. Men nej, vi skal for eksempel ikke 'over-implementere' i forhold til EU. Vi skal meget hellere være fodslæbende og ignorere de intentioner, der ligger bag et tiltag. Hellere fortolke fælles beslutninger, så de kun lige akkurat kniber sig over grænsen for at få en juridisk sag på halsen.

Og vores grønne omstilling er da helt forrykt. Vi er foran de andre, og den er alt for dyr, siger regeringens klimaminister med bekymret mine. Så vi skal trappe ned på vindmølleudbygningen og sætte turbo på landbrugets produktion, der hidtil - og trods svimlende tilskud fra skatteyderne - ikke har kunnet finde bæredygtige løsninger på den globale konkurrence og hensynet til det omgivende samfund, herunder miljø og udviklingen af multiresistente bakterier.

En lille gudgiven nationalstat

Her og nu er regeringens - efter eget udsagn - største problem den såkaldte europæiske flygtningekrise. Som befandt vi os i et Europa for over 100 år siden, går løsningerne ud på at lukke os om os selv som en lille, gudgiven nationalstat, der egenhændigt kan tackle de globale udfordringer bag trygge grænser. Samtidig taler den - som næsten alle øvrige politikere - tidligt og silde om, at løsningen skal findes i fælleseuropæiske initiativer. Men Danmark løfter ikke en lillefinger for, at det kan lykkes. Tværtimod. Ved enhver lejlighed har vor regering travlt med at slå syv kors for sig og at tale den løsning ned. Og det er ganske let, for det er et svært politisk projekt, der kræver politisk mod og fremtidsvisioner. Og det er Danmark fattigt på for tiden.

Så altså: Vi trapper ned på udviklingen af vindenergi - et felt, hvor Danmark er førende, og dér, hvor der er skabt flest nye arbejdspladser og eksportindtægter. Den grønne omstilling er ellers - sammen med udviklingsstøtte til verdens fattigste lande - det eneste, der reelt er i stand til at forebygge de flygtningestrømme, klimakrise og fattigdom med sikkerhed vil udløse. Og vi taler om flygtningestrømme, der vil få vores nuværende til at se fuldkommen bagatelagtige ud.

Hvis mennesker ikke er i stand til at brødføde deres børn eller står i vand til knæene, så kan ingen grænsekontrol eller mur holde dem tilbage. Men desværre - vi har ikke råd til at hjælpe. Vi er nemlig blevet oversvømmet af flygtninge i et uhyrligt antal - svarende til 0,2 procent af Europas befolkning - så vi skal beklageligvis selv bruge pengene.

Fattigdommen er ellers ikke særlig dyr at afskaffe, som man kan forvisse sig om ved at lytte til dem, der i FN-regi har arbejdet med den slags problemer. Og kan mennesker overleve på et anstændigt niveau og øjne et håb for fremtiden for deres børn, så vil de selvfølgelig foretrække at blive, hvor de føler sig hjemme.

Klimakrisen derimod er vanskeligere at tackle. Her er virkelig brug for lande, der vil gå foran og demonstrere - som Danmark har været i gang med - at løsningerne findes, flere kan findes og det ovenikøbet er en god forretning at investere i dem. Men det er selvfølgelig svært, når ens politikudvikling er dybt forankret i fortiden og mestendels handler om at sprede misnøje og misundelse i forhold til de ringest stillede medborgere.

Må jeg foreslå, at Venstre flytter sit hovedkvarter ud til Frilandsmuseet. Der må da være inspiration at hente.

"Hvis mennesker ikke er i stand til at brødføde deres børn eller står i vand til knæene, så kan ingen grænsekontrol eller mur holde dem tilbage. Men desværre – vi har ikke råd til at hjælpe. Vi er nemlig blevet oversvømmet af flygtninge i et uhyrligt antal – svarende til 0,2 procent af Europas befolkning – så vi skal beklageligvis selv bruge pengene."